

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๖/๒๔๙๖ (วสันตฤกษ์ ๒) ชุดที่ ๑

วันพฤหัสบดีที่ ๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๙๖

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฉันทมนต์มาตกุลประมุข ๑๙๑๓ ท่านเป็น

องค์ประชุมแต่ ขาพเจ้าขอเปิดประชุม

การประชุมตามระเบียบวาระ เรื่องที่ ๑. เรื่องที่ประธานสภาจะแจ้งข้อ

ทูลประชม สำหรับอันไม่มี

เรื่องที่ ๒. รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๓๓/๒๔๙๖ (สามัญ)

ชุดที่ ๑ และครั้งที่ ๖/๒๔๙๖ (ฉ.สามัญ ๒) ชุดที่ ๑ จะมีผู้ใดมีความเห็น

ประการใด

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นประการใด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากองค์ประชุมไม่มีความเห็นเป็น

อย่างอื่น ขาพเจ้าจะถอดอาทประมุขนี้ไว้รับรองรายงานการประชุมตามที่ได้

เรียนให้ทราบแล้ว

หมายเหตุ ๓. กระทู้ถาม กระทู้ถามของอันฉบับ ๑. ของนายพร มณีทอง

เรื่อง อุตกภัยที่เกิดจากต้นข้าวชาบร โคมกระทรงมณฑลไทย

นายพร มณีทอง (สมทรสาศร) : ขาพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม

รัฐมนตรีว่าการกระทรงมณฑลไทย ดังต่อไปนี้

๑. อุตกภัยที่เกิดขึ้นในท้องที่จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัด

นครปฐมและอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ภายใประยะเวลา ๖-๑

เดือนมาน คือกระทู้ถามของฝนเมล็ดเดือนตั้งหาม ๑๙๙๖ ในท้องที่เหล่านั้น ต้อง

ประสพอันศรราชและได้รับความสะดวกสบายอย่างไรบ้าง รัฐบาลได้จัดการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ไปอย่างไรบ้าง โดยเฉพาะที่อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ปรากฏว่ารัฐบาลได้จ่ายเงินช่วยเหลือ บรรเทาทุกข์ไปเพียง ๒๐๐๐ บาทเท่านั้น ขณะเป็นความจริงหรือไม่ และรัฐบาลจะจัดการช่วยเหลือให้เป็นที่น่าพอใจหรือไม่

๒. สำหรับที่ส่งคนทันทักเสียหาย รัฐบาลได้เตรียมการจัดหาพันธุ์อะไรไว้ให้ราษฎรเพาะปลูกภายหลังเมื่อน้ำลดแล้ว เพื่อให้เกิดผลผลิตเชือกกับพันธุ์และต้นข้าวที่เสียไปเพราะอุทกภัยคราวนี้อย่างไรหรือไม่

๓. อุทกภัยคราวนี้ ปรากฏว่าได้กลบความเสียหายให้แก่ราษฎรยิ่งกว่าที่ภัยในปี ๒๔๘๕ เสียอีก เพราะฉะนั้น นอกจากจะจัดการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ในเมืองคนแล้วรัฐบาลจะจัดการช่วยเหลือด้วยหรือไม่ โดยให้ราษฎรที่ได้รับความสะดวกสบายโดยมีเงินโดยไม่ต้องเสียดอกเบี้ย ดังเช่นที่ชาวประมงและชาวนาเกลือเคยได้รับความช่วยเหลือไปแล้ว จะได้อะไรหรือไม่

๔. โดยที่น้ำในตำบลราชบุรีได้กลบความเสียหายให้แก่ราษฎรในลุ่มน้ำนั้นเกือบไม่เว้นแต่ระดับ มากบ้างน้อยบ้าง รัฐบาลจะจัดการสำรวจความเสียหายและจัดทำทางระบายน้ำให้เพียงพอโดยให้ได้ผลแน่นอน เช่นนี้จะได้อะไรหรือไม่และจะจัดทำได้เมื่อใดในระยะเวลาอันเร็วที่สุด

พลโทบุญยงค์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอตอบกระทู้อีกท่านดังนี้ ๑. อุทกภัยที่เกิดขึ้นในท้องที่จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดนครปฐม และอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ความเสียหายที่ราษฎรประสบนั้น ความเสียหายเป็นรายจังหวัดดังนี้ จังหวัดกาญจนบุรี พนทนาเสียหาย ๘๗,๘๐๔ ไร่ ที่ไร่อเสียหาย ๒๘,๖๘๔ ไร่ มีเรือนราษฎรพร้อม ๓๐๓ หลัง มีสัตว์คนและสัตว์พาหนะถูกน้ำท่วมตายรวมทั้งสิ้น ๕๕,๖๖๕ ตัว มีผู้เสียชีวิต ๖ ราษฎร เป็นชาย ๓ คน หญิง ๔ คน และ คือ ๓ คน จังหวัดราชบุรี พนทนาเสียหาย

ประชาชนและสภากาชาดของประเศบชกบยครงนคย ส้าหรมบชปตา
 และโรงเรียนทไรบคความเศยหายนน กรมการประมงและกระทรวงศกษา
 ขการชวยเหลือในเรองพนชปตาและชวยชอมแซมโรงเรียนแตง ฉะนการ
 ต้าเนนการชองเหลือตงภถาณเรางจะไคชวยเหลือคชไปเมอจาเบนนน เขาไค
 วกจะชวยปลตเปลอองความทชยากชองราษฎรศกของประเศบชกบยครง
 นไคเบนชอยต้า ส้าหรมบชในหมายเศช ๒ ส้าหรมบชทศอนทเศยหายนน ใน
 เรองนคเนกรมการชวยเหลือและบรเรทภยณประเศบชกบยในบ พทท-
 ศกกรรช ๒๔๗๖ ไคคตงให้เศรยกรมการชวยเหลือไคแตง คชให้กรมการศก-
 กรวมและจ้งทตตต่าง ๆ ทประเศบชกบยรอมกนคตหากถาชาอแจกจ่ายแก่
 ชาวนาทประเศบชกบยไคทาการบคแทนคนชาอทเศยหายให้คนฤคภถ เท้า
 ทพนาจะส้ามารลช้านชยให้ส้ามารปลตชอมไค สฉอนพทไคไม่ส้ามาร
 จะปลตชาอไคจคเศรยมหาพนช ผลออกแจกจ่าย คชไปชงในการนกรม
 กศกรวมทจะไคต้าเนนการจคส่งชาอและเมตคพนช ชอน ๆ เช่น ถอเชยอ ถอ-
 ถอส่งไปชวยเหลือคความจ้งทตตต่าง ๆ ชงจ้งทตตไคทาการแจกจ่ายให้แก
 ชาวนาและชาอศฉอนทไรบคความเศยหายไปทาการเพาะปลตใหม่แตง ส้าหรม
 หมายเศช ๓ ในเรองทจะให้ราษฎรทไรบคความเศยหายกยมนเงินน ฉะน
 กรวมการชวยเหลือบรเรทภยณทประเศบชกบยบ ๒๔๗๖ ไคพจจรณาแตง
 เชนวฉฉอนมากรราษฎรไรบคความเศยหายนน ทวงราชการไคต้าเนนการชวย
 เหลือในคานค่าง ๆ คตชคจจคตส่งพนช ปตาชาอปลต ภถาชาอและเมตคพนช
 ไปชวยเหลือชอยแตง และไคโดยเศพาเรชาอศฉอนทไคพจจรณาให้คความชวยเหลือ
 ในเรองบยโพทศกการให้ยืม โดยคคในราคาทนทไคกรมิตะ ๓.๓๐ บาท เพราะ
 ฉะนจ้งไม่จาเบนทจะตองให้กยมนเงินไปตงเชนทชาอประมงและชาวนาเกชช
 ไรบเมอคราอเกชชทกบยบชชน ๔. กรมชตประทานไคมีไคองการจคตต้าจ้ง
 คณกนชาจากภกเกอชานบองตงจ้งทตตราชบร และจากจ้งทตตราชบรตง
 ต้าเนนการชวยเหลือ เพชบองฉฉอนมาคตมแตง ฉะนเรนไคต้าเนนการจ้งจ้งคณ

กษัตริย์จากอาณาจักรโบราณ ไปยังจังหวัดราชบุรีเสร็จเรียบร้อยแล้ว และจะได้จัด
 สร้างคอกไปอำเภอดำเนินสะดวก นอกจากถนนเมือกรมชลประทานได้รับมอบ
 หมายใหม่หน้าที่พิจารณาหาทางป้องกันนาท่วม และเมื่อได้รับทราบเรื่องนา
 ท่วมในท้องที่เหล่านี้ได้ส่งช่างไปทำการกำหนดการก่อสร้างคันสำหรับป้องกันใน
 ท้องที่นั้นแล้ว คาดว่าจะตั้งมอด้ว่าจรดระดับนาท่วมถนนสายต่าง ๆ เพื่อหา
 ผลิตประกอบการศึกษาทำการก่อสร้างได้ในต้นปี พุทธศักราช ๒๔๘๗ แต่
 จะทำงานได้มากน้อยเพียงใดก็ยังไม่แน่แต่กำหนดงบประมาณที่ได้รับอนุมัติ
 หรือเศรษฐกิจเครื่องมอด้จะดีขึ้นมาเพิ่มเติมจะได้เร็วหรือช้า นอกจากนั้นใน
 คราวที่พัน ๆ ท่านจอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีไปเยี่ยมราษฎร
 ในจังหวัดสมุทรสาครและจังหวัดสมุทรสงครามเมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๔๘๖
 ท่านนายกรัฐมนตรียังได้พิจารณา เกษอกบเรื่องนอกคอก และได้จัดและได้สั่ง
 การให้กระทรวงมหาดไทยร่วมกับการรถไฟแห่งประเทศไทย กรมชลประทาน
 กรมทางหลวงแผ่นดินพิจารณาดำเนินการในเรื่องคมนาคมให้ดีขึ้น และใน
 การจัดสร้างทางรถไฟและทางหลวงระหว่างจังหวัดสมุทรสงครามและจังหวัด
 สมุทรสาครและธนบุรี ได้จัดทำของระบายนานตามระดับเปิดเพื่อระบาย
 นานหรือนานใดตามความคองการเพื่อบังคับกั้นกั้นโดยไปตั้งไว้ ทงนั้นเมื่อได้
 ดำเนินการตามโครงการดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว คงจะมีของกัน ไม่นานใน
 ด้มาราชบุรีให้ตท่วมจังหวัดต่าง ๆ ดังเช่นทุก ๆ มณฑล

นายพร มณีทอง (สมุทรสาคร) : ตามคำตอบของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าไม่ได้แสดงยกย่องแต่จากที่ตถา
 ขอบพระคุณมากในการขอยให้ตัดทอนการวางน เพราะฉะนั้นไม่คิดใจที่จะ
 ขักอะไรต่อไปแล้ว เหตุขอยรับเหตุเคยครอโดยเฉพะระขยงขงทราพเจ้าได้
 เห็นด้วยตาท อำเภอบ้านแพน นเก็บหมดเดยตตามเสีพวยในทางนาจะได้ถัก
 ๑๕ เป็ชร์เช่นต เวदानทราพฐูรเป็นห้องเบนนอยางมาถักต ขาอปลุกอวฐูรมาถ

๒. ถ้าหากปริมาณน้ำท่วมท้นบริเวณที่ใกล้เคียงดังกล่าว ทางรัฐบาล
ได้มีนโยบายที่จะช่วยเหลือประการใดหรือไม่

๓. เพราะเหตุว่าราษฎร ต้องมากในบริเวณใกล้ กับเขื่อนแห่งนี้คงพว
กนั้นหวาดวิตกว่าหากการดำเนินการก่อสร้างเขื่อนเสร็จตั้งแต่ อนาคตจะเขย
ก้อมบริเวณเกษตรคน เพื่อให้ราษฎรได้ศึกษาความดีดังกล่าว ทางรัฐบาล
จะหาทางขจัดให้ราษฎรได้ทราบถึงข้อเท็จจริงในเรื่องนี้จะได้อหรือไม่ ทั้งนี้
เพราะปรากฏว่าราษฎร ต้องมากไม่อาจจะดำเนินการก่อสร้างอาคาร บ้านเรือน
ในขณะนี้ได้ ทั้งนี้เพราะเกรงเรื่องน้ำจะท่วม

นายพลตำรวจตรี ถม้าย อุตยานานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ

กระทรวงเกษตราธิการ : กระทรวงเกษตราธิการขอเรียนตอบว่า การสร้างเขื่อนแห่งนี้
เมื่อสำเร็จแล้วขนาดของ ท่อจะท่วมในรัศมีรอบบริเวณ ที่ทำการ ประมาณ ๒
กิโลเมตรหรือเท่ากับพื้นที่ประมาณ ๗,๐๐๐ ไร่ น้ำที่ท่วมบริเวณดังกล่าวแต่
นทางราชการได้ขอพระวรวงศ์เธอเสนาบดี เพื่อให้ราษฎรได้ไปหาที่ขอยุ
ตออกไปแล้ว ข้อ ๓. ราษฎรมีสิทธิที่จะถามกระทรวงเกษตราธิการ กรมชลประทาน
และตามหน่วยงานที่ทำการก่อสร้างที่เขื่อนชยันนาได้ทุกประการ และยังถ่า
นโครงการเขื่อนเจ้าพระยาแห่งนี้ได้นำเอาออกแสดงในงานฉลองรัฐธรรมนูญ
และงานใหญ่ ๆ หลายแห่งได้ขจัดแจงและหมายกษาบริเวณน้ำที่จะท่วมให้ทราบ
ชัดแล้ว และทั้งบุคคลกษัตริย์จะแจ้งให้ทราบทุกโอกาส

นายประสิทธิ์ ชพนิจ (กำแพงเพชร) : ที่กระผมข้องใจคือของ

จากทางราชการหรือแจ้งผลของงานคือว่า ถ้าหากว่าเขื่อนสำเร็จลงนั้น
เกี่ยวกับความเดือดร้อนของ ประชาชนในการที่จะถูกน้ำท่วมจะแล้วก็มีไปประ
การใดอย่างอื่น เช่น มีในสมัยเป็นขจัดแจงราษฎรในขณะนั้นยังวิตกว่า ถ้า
การก่อสร้างเขื่อนนั้นสำเร็จลงแล้ว บริเวณที่นอนอาศัยในสมัยจะถูกน้ำท่วมใน
ระดับสูงแค่ไหน เพียงใด ราษฎรก็ยังไม่ทราบ ถ้าหากว่าให้ราษฎรแต่ละคน
มาสอบถามก็คิดว่าความสะดวกในการไปมาอาจจะเป็นการขัดขวางตลึงและก้อม

ให้เกิดความลำบากกระผมจึงขอเรียนถามว่า จะมีทางหนึ่งทางใดที่จะ
แจ้งโดยตรงไม่ให้ราษฎรในบริเวณใกล้เคียงเหล่านั้น ได้ทราบถึงภัยพิบัติหรือ
ความตึงเครียดที่เราทำเช่นกันั้นแล้วจะเกิดผลประการใดหรือไม่แก่
ราษฎรเหล่านั้น กระผมอยากจะเรียนถามว่าในกรณีอย่างนี้จะทางแจ้งไปให้
พวกราษฎรในบริเวณเหล่านั้นได้ทราบโดยวิธีโดยตรง ไม่ใช่โดยวิธีแสดงใน
งานฉลองรัฐธรรมนูญ เพราะว่าพวคนั้นแก็ไม่มีโอกาสมาดู กระผมอยากจะ
เรียนถามว่ามีทางแจ้งให้เขาทราบโดยตรงหรือไม่

นายพลตำรวจตรี สماعيل อูฮยานานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงเกษตร : ทางกระทรวงเกษตรยินดี และถ้าต้องการอย่างนั้นก็จะ
ได้ให้กรมชลประทานเขา ดำเนินการที่เขตบริเวณเหล่านั้นจะถูกนำท่อนไป
ไว้ให้ที่อำเภอโนนหมื่น และขอให้ราษฎรในอำเภอโนนหมื่นได้มาดูที่อำเภอ ซึ่ง
กระทรวงเกษตรจะได้ดำเนินการต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปกระทรวงอื่นด้วย ... ของ
นายแคล้ว นรปติ เรื่องการกู้เงินสหกรณ์ ตามกระทรวงการสหกรณ์

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสหกรณ์ดังต่อไปนี้

๑. ปรากฏว่าธนาคารสหกรณ์ไม่สามารถจ่ายเงินให้สมาชิกประเภทก
ยมีได้ถึง ๘ ล้าน ๖ แสนบาท ทำให้สมาชิกเดือดร้อนมาก ทั้งรัฐบาลได้แก้
ไขอย่างไร

๒. สัญญาที่ธนาคารสหกรณ์ทำไว้กับธนาคารออมสินนั้น มีข้อความ
เกี่ยวข้องกับการกู้ยืมเงินอย่างไรบ้าง ถ้าไม่สามารถหาเงินได้ ใครจะรับผิดชอบ

๓. รัฐบาลมีโครงการขยายการสหกรณ์ ไปอีกกี่แห่งบ้างเพียงใด
ขอทราบจำนวนสมาชิกสหกรณ์และจำนวนเงิน

พลเรือเอก หลวงยุทธศาสตร์โกศล รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

การสหกรณ์ : กระผมขอตอบดังนี้ ตามที่ท่านสมาชิกกล่าวหาว่าธนาคารเพื่อ
 การสหกรณ์ไม่สามารถจ่ายเงินให้สหกรณ์กึ่งเป็นจำนวนถึงเก้าล้านหกพัน
 หนึ่งร้อยแปดร้อยยี่สิบห้าบาท และขอทราบจากธนาคารเพื่อการสหกรณ์ว่า ความจริงในขณะ
 นั้นธนาคารได้รับรายงานการกู้เงินจากสหกรณ์ต่าง ๆ เรื่อย ๆ มา และธนาคาร
 ยังไม่ได้ออกเช็คจ่ายเงินให้สหกรณ์ไปเพียงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๔๘๖
 จำนวนเงินราวสี่ล้านบาท ทั้งนี้เนื่องจากสหกรณ์มีความต้องการเงินทุนสูงมาก
 ปกติ โดยเป็นผลเนื่องจากการที่สหกรณ์ประเมินราคาที่ดินจนเป็นเหตุที่ประกัน
 เงินกู้ของสมาชิกเพิ่มจากที่ได้ประเมินไว้ในปี พ.ศ. ๒๔๘๐ อีกราวสองเท่า
 ต่อ ถึงกระนั้นก็ยังเป็นราคาต่ำกว่าราคาตลาด เพราะราคาที่ดินที่ได้ประเมิน
 ได้เดิมนั้นต่ำมาก สมาชิกได้รับเงินก็ไม่พอความต้องการในการผลิตและขยาย
 การทำนาใหม่รายได้เพียงพอแก่ครอบครัวซึ่งได้เพิ่มขึ้นทุกที จึงจำเป็นต้องมี
 เงินทุนเพื่อขยายที่ดินทำกินโดยการบุกเบิกที่รกร้างว่างเปล่าให้เป็นที่นา ซอก
 นาใหม่ บำรุงนาให้ได้ผลดี ซอสต์ต่อพาดหนะและอุปกรณ์การทำนาให้เพียงพอ
 แก่การทำนา ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการทำนา และอื่น ๆ ก็มีราคาสูงขึ้นมาก
 ก่อนมาก ฉะนั้นหลังจากประเมินราคาที่ดินสูงขึ้นในปลายปี พ.ศ. ๒๔๘๔ เป็น
 ต้นมา จำนวนเงินกู้ของสหกรณ์เก่า กับจำนวนเงินสหกรณ์นำส่งชำระคืน
 ไม่มีจำนวนไร่เช่นกัน โดยเฉพาะในปี พ.ศ. ๒๔๘๖ นนทบุรีแต่ต้นปีจนถึงวันที่
 ๓๐ พฤศจิกายน ๒๔๘๖ ธนาคารได้ออกเช็คจ่ายให้สหกรณ์เก่าเป็นเงิน
 ๔๔,๕๓๘,๖๗๗ บาท และจ่ายให้สหกรณ์ใหม่ ๘๖๒ ล้านบาทเป็นเงิน
 ๒๒,๘๖๔,๔๕๘ บาท รวมทั้งสิ้นเป็นเงิน ๖๗,๔๐๓,๑๓๕ บาท ซึ่งอย่างไรก็ดีราคา
 ๑๑ ในราวต้นเดือนธันวาคม ๒๔๘๖ ธนาคารคงจะได้รับเงินกู้จากธนาคาร
 ขอมสธ. และเงินส่งใช้หนี้ของสหกรณ์เพียงพอที่จะจ่ายกู้ยืมวงเงิน
 สี่ล้านบาทนั้นได้

อนึ่ง ทดงจากการเพิ่มราคาประเมินที่ดินดังกล่าว ปรากฏให้จำนวนเงินที่หักลดของสิ่งก่อสร้างจำนวนเงินที่หักลดนาสิ่งชำระหนี้มาก เพราะเป็นระยะแรกที่มาชกได้รับเงินไปเพื่อขยายการทำการ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ให้สูงขึ้นพอแก่การครองชีพ แต่ในระยะต่อ ๆ ไปเมื่อความคองการยอมตนลดจำนวนเงินหักลดจะลดน้อยลง และเงินตั้งจะตั้งขึ้นเป็นลำดับ นรนนเป็นขรรวมค่างในระหว่างเงินที่ยอมไม่พอแก่ความคองการ ทงนขอเสนอคือเดขแต่ตั้งการให้แต่ตั้งเงินของสิ่งหักลดตั้งต่อไป เมื่อดอนทคมากวาคม กงอนทค๑๑พญคิจจาชน

๒๔๘๐ ธนาคารได้รับเงินจากธนาคารออมสินส่งให้ตามบาทรับจากกระทรวงการคลังสามล้านตามบาทรวมสี่ล้านบาท และเงินที่หักลดนาสิ่งชำระหนี้สี่ล้านบาท รวมทั้งสิ้น ๗๒ ล้าน ๖ แสนบาท ส่วนเงินที่ธนาคารจ่ายให้หักลดทงเก่าและใหม่ก็ ๖๗ ล้าน ๕ แสนบาท จ่ายชำระดอกเบี้ยและไถ่ถอนเงินก็ ๘ ล้าน ๔ แสนบาท รวม ๗๕ ล้าน ๙ แสนบาท เพียงพอเดขที่แต่ตั้งมาจะเห็นได้ว่าธนาคารได้จ่ายเงินให้หักลดไปเกินกว่าธนาคารได้รับจากการหักและชำระเงนหักของสิ่งหักลดถึง ๓ ล้าน ๓ แสนบาท นอกจากนั้นยังมีค่าใช้จ่ายของธนาคารแตรอน ๆ ออกตลอดจนเงินตั้งหักธนาคารมีสำรองไว้ในมอชณะนั้น เป็นเงินที่ได้รับจากเงินฝากกระแสรวอยอน และเงินฝากประจำทั้งสิ้น เรืองนรัฐบาตได้ทราบคองแต่ตั้งตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๔ แต่อกได้พยายามแก้ไข โดยจัดการให้ธนาคารเพอการหักลดทงเงนตั้งสี่มรดกชำระจากกระทรวงการคลัง คือในปี ๒๔๘๔ เป็นเงิน ๑๕ ล้านบาท ปี ๒๔๘๕ ปี ๖ ล้านบาท ในปี ๒๔๘๖ เป็นเงิน ๓๐ ล้านบาท แต่ดทงได้พยายามเร่งรัดให้ธนาคารออมสินจ่ายเงินให้ธนาคารให้มากยิ่งขึ้น

ข้อ ๒. ตั้งผูกพันธนาคารเพอการหักลดทงบาทธนาคารของเงินขึ้นโดยเฉพาะตั้งผูกพันเงนครั้ง ๗ จำนวน ๓๐ ล้านบาท ซึ่งเงินนี้เมื่อถึง ๒๖ มกราคม ๒๔๘๖ นขอความเกะงกับกระทรวงเงนตงน ให้กตั้งผูกพันเงินนี้ให้กเงนเงนแก่เบงชวอ ๆ ตามจำนวนเงนที่นอของเงนการ และดวมค่างเงนเงนของ

ผู้ให้ ขอความตั้งกล่าวณ ธนาคารออมสินได้เริ่มใหม่ขึ้นในสัญญาครั้งที่ ๖ และครั้งที่ ๗ ทั้งนี้เนื่องจากในครั้งที่สัญญาเงินครั้งที่ ๕ ได้หาชนเมืองหนุ ๓ มกราคม ๒๔๘๓ ธนาคารออมสินไม่ดำเนินการจ่ายเงินให้แก่ธนาคารได้ตาม ความต้องการ และตั้งหยุดชำระหนี้เงินไม่ชำระระยะหนึ่ง เพราะธนาคาร ออมสินมีการระดมเงินให้ตามทางดียวกัน ประกอบกับธนาคารเพื่อการ สหกรณ์ได้เงินจากธนาคารออมสินมาเป็นจำนวนหลายคราว เงินนี้หโดย ด้ับตามมาก จึงทำให้ธนาคารออมสินต้องเพิ่มเงินขึ้นดอกเบี้ยในสัญญา สำหรับเงินครั้งที่ ๗ จำนวน ๓๐ ล้านบาท ธนาคารได้ขอเบิกกลับมาต่อ เป็นจำนวน ๓๖ ล้านบาท ยังคงค้างอยู่อีก ๓๕ ล้านบาท รวมเงินที่จากธนาคาร ออมสินตั้งแต่สัญญาเงินครั้งที่ ๓ จนถึงขณะเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๓๐๓,๐๕๕,๐๐๐ บาท เมื่อธนาคารออมสินไม่ดำเนินการชำระคืนได้ฯ ละให้ ธนาคารกู้เงินได้ตามความต้องการโดยเหตุดังกล่าว ธนาคารจึงจำกัดของยอม ปฏิบัติตาม มีพระนัยไม่เอาเงินจากธนาคารออมสินได้ ๕ ทางโรกธนาคาร ออมสินก็พยายามให้ธนาคารกู้เงินได้โดยน้อยเต็มที ๓-๒ ล้านบาท และ บางคราวก็ให้ถึงเดือนละ ๔ ล้านบาท

ข้อ ๓. รัฐบาลมีโครงการที่จะขยายสหกรณ์ประเภทหาหนุออกไปให้ ถ้างว้างขวางขึ้น โครงการนี้เรียกว่า "โครงการขยายการสหกรณ์ประเภท หาหนุ ๕ มี" ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๒ จนถึง พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งกำหนดจะเปิด สหกรณ์ประเภทหาหนุในท้องที่ใหม่มีตั้งแต่ ๒ จังหวัด และ ๑๕ ตำบล ประ- มานแล้วจะตั้งสหกรณ์เพิ่มขึ้นได้ในจังหวัดใหม่ และจังหวัดที่ตั้งสหกรณ์ขึ้น แล้วตั้งแต่ ๕๐ ธันวาคม เป็นต้นมา ได้ประเมิณราคาที่ดินตั้งขึ้น เพื่อ ให้ได้มาซื้อที่ดินได้มี เอกอภิมิเงินให้แทนในการตั้งสหกรณ์ตั้ง ให้ตั้งขึ้น เพราะเจตนาที่จะจ้างแรงงาน คนที่รับใช้โดยสมัครใจ ราคาที่ดินพอที่จะ ด้ของใช้งาน ตลอดจนค่าครัวเรือนพอใช้เพราะตั้งขึ้นก่อนก่อน จึงมีระมณ ด้ตั้งสหกรณ์ตั้งใหม่จะตั้งใช้ทุนด้มีจำนวน ๕ หมื่นบาท ตั้งแต่ ๕๐๐ ธันวาคม

จะต้องใช้เงินทุนบัตร ๒๐ ล้านบาท ส่วนสหกรณ์เก่าซึ่งในต้นปี ๒๔๘๕
 มีจำนวน ๘,๘๕๖ สมาชิกนั้นก็ได้ปรับปรุงราคาประเมินที่ดินของสมาชิกให้สูง
 ขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกได้กู้เงินไปใช้จ่ายในการประกอบอาชีพให้เพียง
 พอในระยะ ๓ ปีแรก คือ ๒๔๘๖ - ๒๔๘๘ ประมาณค่าจะต้องใช้เงินทุนใน
 การปรับปรุงสหกรณ์เก่าบัตร ๒๐ ล้านบาท ส่วน ๒ ปีหลังคือ พ.ศ. ๒๔๘๘
 และ พ.ศ. ๒๕๐๐ จะใช้ทุนสำหรับปรับปรุงสหกรณ์เก่าบัตร ๕ ล้านบาท ตาม
 เกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าจะต้องใช้เงินทุนสำหรับสหกรณ์ตั้งใหม่ และ
 เงินทุนสำหรับปรับปรุงสหกรณ์เก่าใน พ.ศ. ๒๔๘๖ - พ.ศ. ๒๔๘๘ บัตร ๔
 ล้านบาท และใน พ.ศ. ๒๔๘๘ - พ.ศ. ๒๕๐๐ บัตร ๒๕ ล้านบาท โดยประมาณ
 ค่าจะต้องสหกรณ์ใหม่ได้ตามโครงการ รวมทั้งสิ้น ๒,๕๐๐ ล้านบาท

นายแก้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอเรียนซักถามข้อ
 ข้องใจต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสหกรณ์ คือว่าท่านบอกตามท
 ษนาकारขอมสินไม่สามารถที่จะจ่ายเงินให้ธนาคารสหกรณ์ได้นั้น ก็เนื่องมา
 จากว่า หนึ่งก็เพราะความแปรปรวนราคาที่ดินของชาวนาสูง ก็เมื่อเป็นเช่น
 นั้นก็เห็นว่าเป็นเหตุการที่ดีของกรมสหกรณ์ ของกระทรวงการสหกรณ์ ในคราว
 ในการที่จะให้ชาวนาได้มีเงินกู้ยืม เพื่อหมุนเวียนเกยกับเงินทุนในการที่จะ
 จะได้เป็นผลดีแก่การครองชีพของประชาชนมากขึ้น แต่ดูเหมือนว่า
 เมื่อได้กระทำดังนี้แล้ว ก็ปรากฏว่าธนาคารสหกรณ์ที่ท่านแต่งตั้งมาขอสิน
 ขอมสินไม่สามารถที่จะจ่ายเงินให้ธนาคารสหกรณ์ได้ถึง ๔ ล้านบาทเช่น
 ขอซักถามเพื่อความมั่นใจว่า ในเรื่องนั้นท่านได้เร่งรัด เพื่อที่จะให้ธนาคาร
 ขอมสินจ่ายเงินให้ธนาคารสหกรณ์ เพื่อที่จะได้นำไปจ่ายให้แก่สมาชิกขอสินเชื่อ
 หนึ่งแล้วหรือไม่ ถ้าท่านได้จัดการประการใดบ้างในข้อเหล่านี้ แสดงเกี่ยวกับ
 กับเงินที่ติดค้างอยู่นั้น ท่านจะให้มีความมั่นใจแก่สมาชิกสหกรณ์ได้เพียงใด
 ธนาคารสหกรณ์นั้นจะต้องได้รับเงินจำนวนนั้นมาจากธนาคารขอมสิน โดยรวดเร็ว
 เพื่อชงยัพพฐานะของชาวนา เพราะตามที่ปรากฏอยู่ทุก ๆ ไร่ปรากฏ

เจ้ามาชิกส์ทกรณของขมเรนเจ้าขอมเงินสร้าง เช่นว่ามีเจ้ามาชิกอยู่ ๒๐ คน
 ขอมเงินสร้างไป แต่ไม่ได้ของรอ ทงนทเพราะว่าข้าพเจ้าได้ติดตาม
 เจ้าหน้าทตแดง ปราบฏอวษนาการศทกรณนได้รับเงินจากธนาคารขอมเงิน
 ไม่ได้ครบกำหนดตามที่ออกไป ได้มารับที่ตรงดต ๓ ตระหนักน้อย เด็วจ
 แดงกตขงแบ่งเดดขแจกจ่ายให้แก่เจ้ามาชิกไปงดตเดดงดตงน้อย อย่างน
 มนยขมเบนผลรวยแก่ชาวนา ทงนทเพราะค่าเมือไม่ได้รับเงินศทกรณก็ไปก
 ขมเงินจากภายนอก นายทนายนอกกเบนททรวบถนอยทอไปเดดว่า ขุดรค
 คอกเบยเดยงกวารัฐบาดมากมายหลายเทานก เช่นข้าพเจ้าขอสรปถาม
 ท่านว่า ท่านได้จัดการประการใดเกี่ยวกับเงินที่ยงคงตางอย ท่านจะให้คดถาม
 มั่นใจแก่เจ้ามาชิกศทกรณได้เพียงใดว่า ท่านจะขอรับเงินจำนวนนมาจาก
 ธนาคารขอมเงินโดยรวดเร็ว เพดจะได้นำไปจ่ายให้แก่เจ้ามาชิกศทกรณอีก
 ทอดหนึ่ง

ประการที่ ๒ ข้าพเจ้าขอเรียนชกถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 การศทกรณา เนื่องจากว่าการศทกรณนปราบฏอวษนาการศทกรณจะแก้ไขให้
 การครองชีพของชาวนาหรือว่าการกขมของชาวนาได้หม่นเดยนคดขงชน โดย
 เหตุคงปราบฏอวษเบนทขมในหม่นประธาราชฐรมาก เช่นฉายนการขงขดตง
 ศทกรณเคอนดะหลาย ๆ ศมาคม ในเวองเรนนทงกระทรวงศทกรณได้
 พิจารณออย่างโรบั้ง ท่านได้โปรดขแรงให้ข้าพเจ้าเห็นคดอด้ว่า งบประมาณ
 เรองการทจะให้ธนาคารเจดกขการกขมเงินของเจ้ามาชิกศทกรณประเภทกขม
 น มกขมกถายนได้ตั้งขนกถากนมากนอยเทวไร ท่านได้โปรดขแรงให้
 ข้าพเจ้าเห็นคดอ เพดคดถามนใครและขุ่นใจแก่เจ้ามาชิกศทกรณ

พลเรือเอก หลวงขททศาสตร์โกศล รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 การศทกรณ : ตามทท่านถมนอว่าในการทธนาคารขอมเงินมิได้จ่ายเงินไป
 ตามทคดถงถนถน ข้าพเจ้าก็เห็นใจธนาคารขอมเงิน เพราะวาคดขงจ่ายเงิน

ไปหลายแห่งหลายทาง แต่คงอย่างไรก็ตามเถอะ เจ้าหนาทของข้าพเจ้าคง
รนาครแห่งสหกรณ์ได้ไปเร่งรัดแต่ขอเบิกมาเต็มมือ ก็ปรากฏว่าได้ครบ
๒ ล้าน ๓ ล้าน บางทีก็ได้ถึง ๕ ล้าน แต่ในที่สุดธนาคารออมสินก็ได้แจ้ง
ว่าจะพยายามให้หมดสิ้นตามที่ตกลงไว้

ประการที่ ๒ เกือบด้วยคดีเขตที่ทางกรมเมือถนน... ข้าพเจ้าไม่ได้
เตรียมมา แต่ข้าพเจ้าขอขยมนใจว่า ถ้าท่านอยากจะทำบารายละเอียดกับกันแท้
จริงแล้ว ขอได้กรุณาไม่หาเจ้าหนาท ๆ จะคอยทำงานของเปิดเผือที่สุด

นายเคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอเรียนซักถามท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสหกรณ์ว่า ตามที่ท่านบอกว่า ท่านได้พยายาม
ที่จะไปซักถามจากธนาคารออมสินเพื่อให้ธนาคารสหกรณ์ของท่าน ซึ่งอยู่ใน
สังกัดในกระทรวงสหกรณ์ของท่านได้รับเงินกยุมโดยเร่งน ในข้อนี้รูดจาก
ท่านรัฐมนตรีว่าการตอบตขย ๆ ไม่ให้ความมั่นใจแต่ประการใด ในเรื่อง
โดยที่ตัวรัฐมนตรีนั้น ข้าพเจ้าก็ทราบจากท่านดำรงตำแหน่งแม่ทัพเรือด้วย ท่าน
เพิ่งกลับมาจากนอก ข้าพเจ้าขอเรียนเพื่อให้ความมั่นใจแก่สมาชิกสหกรณ์
ทั่ว ๆ ไปว่า ท่านจะได้พยายามติดตามเรื่องการกยุมเงิน เพื่อบรรลุผลตถก
การครองชีพของสมาชิกสหกรณ์ ท่านจะปฏิบัติภารกิจด้วยความเข้มแข็งจะได้
เพียงใดหรือไม่ ท่านได้โปรดให้ความมั่นใจด้วย แต่ถึงข้าพเจ้าขอขยมนใจ
เดาจากท่านด้วยว่า ท่านจะให้ธนาคารออมสินจัดการให้โดยเร็วได้หรือไม่
ข้าพเจ้าขอให้ท่านกำหนดเวลาตามาด้วยจะได้หรือไม่

พลเรือเอก หลวงยุทธศาสตร์โกศล รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การสหกรณ์ : ตามที่ท่านอยากจะทำคดีนี้ให้ข้าพเจ้าตอบว่า จะเร่งรัดให้
ได้หรือไม่นี้ ข้าพเจ้าก็ตอบได้แต่เพียงว่าในการที่ธนาคารออมสินจะให้
เงินธนาคารสหกรณ์แก่ใดนั้นจะต้องเป็นเงินที่ได้รับฝากจากประชาชน แต่ถ้า
หากประชาชนไม่ไปฝาก ธนาคารออมสินก็ไม่สามารถที่จะให้ได้ แต่ข้าพเจ้า
ขอรับรองว่าข้าพเจ้าจะเร่งรัดโดยเต็มที่ถ้าสามารถที่ข้าพเจ้าจะกระทำได้

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอชักถามอีกครึ่งหนึ่ง ว่า ตามนโยบายและโครงการของกระทรวงการสหกรณ์ ในการที่จะให้สหกรณ์ประเภทกึ่งมีกำไรเงินเพื่อนำไปแจกจ่ายให้แก่สมาชิกนั้น ข้าพเจ้าขอชักถามว่านอกจากกำหนดวงได้มาทางเดียว คือจากเงินมาจากธนาคารออมสินแล้วในกระทรวงสหกรณ์ได้มีนโยบายหรือได้มีโครงการหรือได้เงินมาทางอื่นนอกจากธนาคารออมสินหรือไม่ ขอทวนได้โปรดแจ้งด้วย

พลเรือเอก หลวงยุทธศาสตร์โกศล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสหกรณ์ : เงินที่จะให้ช่วยเหลือนานานนั้นข้าพเจ้าบอกได้ว่าจากการกู้เงินจากธนาคารออมสิน แต่ข้าพเจ้าขอเรียนตอบว่านอกจากธนาคารออมสินแล้วข้าพเจ้าจะได้เงินจากการขอทรัพย์ของข้าราชการซึ่งกระทรวงการคลังเก็บได้นั้นเป็นอีกส่วนหนึ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปอันดับ ๔ กระทู้ถามของนายอารีย์ คันทิเดชกุล ถามเรื่องระงับคดีคดีค้า กรมกระทรวงเศรษฐกิจ

นายอารีย์ คันทิเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามกรมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ ดังต่อไปนี้

เนื่องด้วยได้มีบริษัทห้างร้านซึ่งทำการค้าขายกับต่างประเทศ ซึ่งยังมีกำไรยอมมีดีให้นำเข้าตามโควตาเข้ามาในประเทศเป็นจำนวนมากน้อย ๗ คั้น ซึ่งการที่บริษัทห้างร้านดังกล่าวส่งวัตถุดิบเข้ามาก่อนได้รับอนุมัติเช่น ยอมมีช่องทางที่จะทำให้มีมูลค่าของวัตถุดิบที่รวบรวมเข้ามาของกระทรวงเศรษฐกิจไปในทางออกก็ได้ ฉะนั้นเพื่อให้เงินที่แข็งขัน ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า

๑. ตามปกติกระทรวงเศรษฐกิจได้กำหนดให้บริษัทห้างร้านนำวัตถุดิบเข้ามาเพื่อการค้าหนึ่งแบบจำนวนหนึ่ง บริษัทใดได้รับเท่าใด
๒. นอกจากการขออนุมัติเพื่อการค้าตามปกติดังกล่าวแล้ว กระทรวงเศรษฐกิจได้มีอนุมัติเป็นพิเศษ อย่างไรบ้างหรือไม่ และมีวิธีการควบคุมอย่างไร

๓. กระทรวงเศรษฐกิจทราบหรือไม่ว่า มีบริษัทห้างร้านตั้งรกรากตั้ง
เข้ามาโดยยังมีได้รับอนุมัตินั้นมักร้อย ๆ คับ และกระทรวงเศรษฐกิจ จะจัด
ดำเนินการอย่างไรต่อไป

พลจัตวาศิริ สิริโยธิน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

เศรษฐกิจ : กระทรวงเศรษฐกิจขอตอบคำถามดังต่อไปนี้

๓. กระทรวงเศรษฐกิจอนุมัติใ้การค้าให้บริษัทห้างร้านนำรถยนต์
เข้ามาเพื่อการค้าในปริมาณประมาณ ๒ พันคันเศษ รายละเอียดได้เท่าใดนั้นเป็น
ของที่ไม่ควรที่จะนำมาแจ้งในที่นี้ ถ้าท่านมีความประสงค์จะขอยกข้อยกเว้น
ก็พร้อมที่จะให้ทุกเมื่อ

๒. นอกจากการอนุมัติเพื่อการค้าตามปกติแล้ว กระทรวงเศรษฐกิจ
อนุมัติเป็นพิเศษในกรณีเห็นสมควรเช่นข้าราชการไทยที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ
ที่ภายหลังถูกส่งย้ายกลับเข้ามาประจำในประเทศไทย เมื่อมีรถยนต์ใช้
แล้วก่อนทราบคำสั่งย้าย โดยมีหลักฐานถูกต้องก่อนอนุญาตให้เขา ขาด
ต่างประเทศผู้หนึ่งอีกทั้งในทางการทูตยังไม่มารถยนต์ส่วนตัวใช้ อนุญาต
ให้เขาได้คนละหนึ่งคันภายในระยะเวลา ๓ ปี แต่ถ้าเป็นคอเชกซ์ครวราชหรือ
อัครราชทูตก็อนุญาตให้ ๒ คัน ภายในระยะเวลา ๓ ปี หรืออย่างเช่นบรรดา
ท่านเจ้าราชวงศ์สถานแทนราษฎรประเภท ๓ ทั้งยังไม่มารถยนต์ส่วนตัวใช้
ขออนุญาตได้คนละหนึ่งคัน ซึ่งขณะนั้นได้มีผลขออนุญาตไปแล้วและได้รับอนุญาต
ไปบ้างแล้ว นอกจากนั้นก็มีหน่วยงานราชการขอใช้โดยใช้งบประมาณแผ่นดิน
และจดทะเบียนในนามของหน่วยงานราชการโดยบริษัทที่ได้รับใ้การค้าให้ตั้งรถยนต์
นั่งขึ้นขอมารถโดยทางกระทรวงเศรษฐกิจควบคุมราคา เพื่อให้ค่าใช้ไม่เป็น
๓๐ เปอรเซ็นต์

ในข้อ ๓ นั้นทางกระทรวงเศรษฐกิจทราบความผลการรถยนต์เข้ามาติด
อยู่ที่คลังการเป็นจำนวน ๓๐๐ ๆ คับ แต่ค่าในเรือนเป็นเรือนของผู้นำเข้ามา
เอง เพราะจากราคาผู้ประกอบการค้าในเรื่อง การค้ารถยนต์นั้นทราบโดย

แต่ว่าได้มีกฎหมายในการควบคุมการนำเข้าซึ่งรถยนต์ เมื่อคนจะทำการค้า
ขายหรือนำรถยนต์ประเภทนี้เข้ามาในราชอาณาจักร ก็จะต้องขออนุญาตต่อ
กระทรวงเศรษฐกิจเสียก่อน แต่บรรดาพ่อค้าหรือผู้นำเข้ามาเหล่านี้ได้
ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนไม่ แม้เรื่องยกเว้นเรื่องของ แต่ระดับคนที่ได้
กระทำไปทางกระทรวงเศรษฐกิจไม่สมควรที่จะเอื้อเฟื้อได้ประการใด ส่วน
การจะจัดการอย่างไรนั้น เป็นระเบียบการของศุลกากร ไม่ใช่หน้าที่ของ
กระทรวงเศรษฐกิจ

นายอริย์ ดันดีเวชกุล (นครราชสีมา) : สำหรับปัญหาข้อแรก

ถ้าพ่อค้าพอใจแล้วคือว่าการจะไม่ชักถึงบริษัทใด เท่าใดนั้น เป็นการไม่บังควร
ทนายข้อ ๒. ตามที่ทางรัฐมนตรีได้กราบทูลแจ้งว่าการขอเป็นพันธมิตรนั้น
มีอยู่ประมาณ ๕-๕ ประเภทด้วยกัน คือคนไทยที่อยู่ในต่างประเทศเกิด หรือ
เอกอัครราชทูต หรือผู้แทนราษฎรผู้แทนพิเศษ หรือหน่วยงานราชการ
อื่นใดก็ได้ แต่ทว่าในขณะที่เราขอประทานชั่งดังข้อ ๒ นั้น ก็ปรากฏว่าหน่วย
ราชการซึ่งต้องกรอกใช้ในราชการนั้น ในทางปฏิบัติเพื่อหลักฐานแล้วมีได้
หมายความว่ามาเจตนามาแล้วเดิม คือมีรถยนต์ซึ่งบริษัททางบ้านส่งเข้ามาซึ่ง
ถ้าเขาไม่จำเป็นต้องขอขอเชิดจากรัฐมนตรีคงทราบดี เป็นรถซึ่งตลาด
นิยมมาก ประมาณ ๓๐-๔๐ คน เมื่อมีที่แดงหรือดินนั้น รถเหล่านั้นไม่มีใครค้า
แต่ปรากฏภายหลังว่าต้องเดินขอใครค้า แต่ทว่ารัฐมนตรีก็ดูเหมือนจะไม่
อนุมัติให้หรืออย่างไรก็ไม่ทราบคือไม่มีใครค้า แต่ปรากฏว่าทำการนัดกับ
ศุลกากรแล้วรถเข้ามาก่อน สักทาก็ได้มีหน่วยงานราชการหน่วยงานซึ่งส่งรถกับ
คือย.เตจ ได้รับไปกระทรวงพาณิชย์ของนางนงนุชให้เห็นผลอะไรใหม่ถ้าได้
มีอะไรเกิดขึ้นเป็นแบบของห้อง เพราะเหตุใดจนถึงไม่ส่งรถเข้ามาใหม่ เป็นการ
ขอรถซึ่งเขามาจากหน่วยงานนั้น แต่รถพวกนี้ไม่ใคร่ใหญ่โตอะไร
ขนาด ๑๓ แรงม้าเอง ซึ่งขอประทานชั่งจากรัฐมนตรีทราบใหม่ ถ้าทราบ
การขอขึ้นบัญชีอย่างนั้นเป็นการขอขึ้นบัญชีรถและรถหรือไม่ และทางกระทรวง

เศรษฐกิจการเกษตรจะครอบคลุมให้ซึ่งลงไปอย่างไรหรือไม่ เพื่อบริโภคกันครบบริบูรณ์
เขาต่างแก่กระทรวงเศรษฐกิจการเป็นประการหนึ่งที่เขาเจ้าตั้งตั้ง

เดือนข้อ ๓ คือเขาเจ้าเรียนตามอาทวนรัฐมนตรีทราบใหม่อาทวนรถยนต์
เขาตั้งนานบร้อย ๆ คนที่ไม่ใคร่ค้า ทานทราบแดงตามบอกอาทวนเป็นความ
ผิดของผิดตั้ง เขาเจ้ากึ่งตั้งตั้งอยู่ กึ่งขอประทานชกตั้งนี้ เมื่อเห็นความผิด
ของผิดตั้ง เขาละ เคยอาทวนรถยนต์ ๑๐๐ กวาคน แต่ปรากฏว่าอย่างน้อยรถยนต์
บาง ยี่ห้อซึ่งเบนเชนเฮม ในเมืองไทยนี้ได้มีการจำหน่ายไปแดงตาม ทราบใหม่
๓๒ คนทั้ง ๆ ที่ยังไม่ใคร่ค้า คนหนึ่งขายราคาตกต่ำถึง ๗-๘ หมื่นบาทเคยคน
แต่ค่าขายกันไป ๕-๖ หมื่นบาท ท่านทราบใหม่ และท่านจะไม่ยอมมีดีในการ
ตั้งรถเข้ามาสำหรับปี พ.ศ. ๒๔๘๗ แต่รถซึ่งเข้ามาแดงหรือไม่

พลจัตวาสรี สิริโยธิน รัฐมนตรีช่วยว่า การกระทรวง

เศรษฐกิจการ : ผมขอเรียนขอแจ้งข้อชกถามของท่านดีมาชกผมเกี่ยวกับตั้งต่อไป
นี้ ในประการที่ต่างอาทวนแดงอาทวนใหม่อาทวนกระทรวงเศรษฐกิจการทราบหรือไม่
จำมีรถจำนวนหนึ่งซึ่งทางหนวยราชการเคยขอมา แดงก็ทางกระทรวง
เศรษฐกิจการไม่ยอมมีดี แดงก็ต่อมาภายหลังยอมมีดีผม ผมขอเรียนตามหลักการ
จัดปฏิบัติมีอยู่อย่างหนึ่งสำหรับหนวยราชการ คือมีระเบียบกระทรวงเศรษฐกิจการ
อย่างแน่ชัดแดงอาทวน หนวยราชการใดที่จะขอยอมมีดีชกรรถยนต์ โดยใช้ใคร่ค้า
พิเศษนั้น จะต้องเป็นหนวยราชการ ใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน ถ้าหนวยใด ๆ
ไม่ได้แดงตั้งหลักฐานโดย แจ้งรับตั้งไว้ งบประมาณของ แผ่นดินแดง
กระทรวงเศรษฐกิจการก็ไม่ยอมมีดีให้ แดงก็ถ้าหนวยใดได้ขอแดงมาแดงมีหลักฐาน
ฐานมาแดงจะ ใช้งบประมาณของแผ่นดินนั้น กระทรวงเศรษฐกิจการก็ยอมมีดีให้
แดงยังมีมีดีตั้งไปแดง อาทวนราชการตนเอง เมื่อจกระเบียบจากกรมตำรวจ
แดง หนวยราชการนั้นจะต้องแดง หมายความว่าระเบียบมายังกระทรวง
เศรษฐกิจการก่อนแดง ซึ่งเขาเจ้าขอแดงระเบียบการชนนิกเป็นอาทวนรถกึ่งจะไม่
ให้หนวยราชการนั้นเอาบริดเอาเปรียบหรือหากางหักกึ่งแดงแต่ประการใด เพราะ

ในเกียรติท่าน ก็เพื่อของกันเสีย เราทำอย่างนั้นได้ไหม เพราะว่าถ้าเราตอบคุณ
ได้ เมื่ออนุมัติอนุมัติไปแล้ว รถเข้ามาโดยเร็วอะไร รัฐบาลต้องแก้ไร
อย่างนั้นมันอยู่ในข้อจ้อยต์ เราแก้ได้ใครจะมาตอบไม่ได้ ถ้าหากว่าเราไม่มี
อะไรมาปิดปากปิดตาเราเขา อย่างนั้นเขาจะทำอย่างนั้นจะทำได้หรือไม่ ปัญหา
ข้อ ๓ ทชก ขอเรียนชกซ้ำอีกครั้งหนึ่ง

ส่วนข้อ ๒ ซึ่งท่านรัฐมนตรีแจ้งเรื่องของ ทนอราชการทงมประ
มาณแดงลงจะอนุมัติ เขาเขาไม่ลงชอมน และเขาเขาไม่ได้ชกอย่าง
เขาเขา บอกอย่างนั้น บอกว่าทางร้านหนึ่งตั้งรถยนต์เข้ามาโดยยังไม่มิดชิด
และทางร้านหนึ่งคงจะชกใครใคร แต่ท่านรัฐมนตรีไม่อนุมัติ เขาเขาให้เกียรติ
ท่าน ยกย่องท่านด้วยความ ซื่อสัตย์ของท่านอย่างนต่างหาก แต่พอพอคน
เหลยมาจัดหมอบไปเอาทางราชการมา ท่านทราบไหม เขาเขาถามอย่างนั้น ถ้า
ทราบท่านจะดำเนินการอย่างไร

พลจัตวา สิริ สิริโยธิน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

เศรษฐการ : ผมขอตอบข้อชกตามของท่านสมาชิกผู้มเกียรติดังนี้ ในข้อ ๒
ที่ท่านถามว่าทางร้านได้นำรถยนต์นอกชิดเข้ามาและมาจอดคนกับต่อเขาเขา
และเขาเขาไม่อนุมัติ และต่อมาทางร้านนั้นได้ ไปตั้งคนกับหน้าหน้าราชการแดง
หน้าหน้าราชการเหลยนั้นได้รับรอง และขอชอรถมาหน้าหน้าเขาเขาทราบหรือไม่
เรื่องนี้ในกระทรวงเศรษฐการเรื่อบทเขาเขาได้กระทบ เป็นหลักเกณฑ์นั้นมียอ
เมื่อถึงคราวจะอนุมัติก่อนมิดชิดไป อย่างเช่นว่าในเจดเจดนี้ได้ประกาศ
ไปแดงว่าสำหรับ ใครที่จะทำการค้ารถยนต์ใน พ.ศ. ๒๔๘๗ ในมายนชิดตัว
กระทรวงเศรษฐการ นั้นกเป็นระเบียบที่ประกาศเมื่อไร อนุมัติแดงเขาเขาไม่เคย
เป็นระเบียบการแรกเลยในตลยต ๖ เดือน อย่างนั้นเลย เพราะฉะนั้นในระหวาง
ที่ไม่ใช้เดสชาติการณาชิดตัวรถยนต์นั้นจะมทางร้านใด ๆ ที่จะติดต่อกับเขา
ทำการขอรับคนที่จะพาราณาชิดตัวเขาเขา เขาเขาไม่เคยให้ของ ที่ท่านได้เขา
แดง แต่ส่วนที่ทางร้านนั้น ๆ จะไปตั้งคนกับหน้าหน้าราชการใด ๆ นั้นเขาเขา

ออยเตอ ส่วนที่หนึ่งจะนำเอาออกไปขายนั้นเขาพาเอาได้ตกลงกับกรมตำรวจได้
 แสดงว่าบรรดาภรรยาที่จะนำไปที่ทะเลบนหรือที่ทะเลบนได้ และถึงแม้ว่าจะมี
 การค้าขายกันเปลี่ยนกรรมสิทธิ์กัน แต่ภรรยาคนนั้นก็หาได้นำไปใช้โดยถูกต้อง
 ตามกฎหมายไม่ คงเอาไปเก็บใจเฉย ๆ คงอาจจะเป็นการค้าภายในทงหม
 เยนเงินซึ่งพอได้เห็นนตองเสียค่าศอกเบยในการทงเงินจุมตางหาก เพราะ
 ธรรมเนียมในการทงทะเลอย่างเขาพวกเขือว่าในสมัยก่อนไปพดกพดกคองเขต
 ถัดจากไปก็เขาพเจียงมความใจแข็งแะยังมีความมยคธรรมตามหัดเคบเกบ
 เหลืองแดง เขาพเจือว่าในสมัยก่อนไปพดกพดกคองเขต

นายอารีย์ ดันดีเวทก (นครราชสีมา) : ท่านประธาน ข้าพเจ้า
 คงขอประทานซักตงน คือว่าท่านรัฐมนตรียังไม่ตอบขอยของนง คือเขาพเจ
 เรยนตามตงน บอกความเมอมรตเข้ามาแดงกรออยเตอเข้ามา และท่านรัฐ
 มนตรมประกาศเขาพเจืออานตางกอกไฟสเมอวามนงบอกเอาไปพดกคองเขต
 ปรรตนาจะตงรตเข้ามาในอคตบหน่า ครองบแรก โหมยนเรยงวอดในอคต
 ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
 ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
 น บอกอวรตเข้ามาทงรัฐมนตรีอชามอนมิตได้โหม คืออนมิตรตให้เอา
 ความใจคอก่า แต่อให้ตรอกเศคไปอชงเมนต (shipment) คองเขาพมาภาย
 หตงที่เปอริมต (permit) เช่นไปแดง คือไปอนญาตโควตงนทงรัฐมนตรี
 ได้เช่นอนมิตให้เข้ามาแดงคชมนมอวอยช (invoice) ใชอชชงเมนต
 (shipment) คอชเรออะไร ผานตงนคตงการเมอไร อชงนเรอจะจมนต
 พอคก่าได้ทงนเดยเทยว ถหากอวามเดทเหตุมอไรอชอกมา นเขาพเจือเรยน
 ชกชอชงนอวาทงรัฐมนตรีจะคอบคชชงนได้โหม เพอชงนทงนทงนทงน
 จะเกิดแกกทงนทงนคชชงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงน
 แลอวามเดยงอชงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงน
 ทงน โดยเฉพาทงนเขาพเจือจกควาทงนไม่ใชคชชงนทงนทงนทงนทงนทงน
 คอชทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงน
 คอชทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงนทงน

พลจัตวาศิริ สิริโยธิน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

เศรษฐกิจ : ผมขอชี้แจงดังต่อไปนี้ ข้าพเจ้าขอรับสั่งในการพิจารณาโคจรตัวรถประจำใบในคราวนั้น ข้าพเจ้าพิจารณาตามหลักเกณฑ์เดิมโดยจะไม่คำนึงถึงค่าที่จะช่วยลดในกรณี ผดุงรถเข้ามาแต่ยังไม่สามารถจำหน่ายได้คิดค่าคงที่แต่ประการใดทั้งสิ้น โดยจะถือหลักเกณฑ์ของการคำนวณแนวด่วนสิ้นพันธุ์ได้ถ้าเขาได้ เป็นประการหนึ่ง แต่ในการที่เราระไปบังคับเขาถึงกับของเหล่านี้นั้นมัน (Shipment) เอะมากจนทเขาจะขออนุญาต เรานั่นไม่ได้เขาเข้ามาค้าขายโดยไม่หักโคจรตัวนั้นข้าพเจ้าคิดว่าเขาจะทำไม่ได้ เพราะเหตุว่าถ้าคำนวณของซึ่งอื่นเราจะไม่พูดถึงเรื่องรถยนต์หรือเรื่องประการใด บรรดาสิ่งต่างหลายเหตุผลที่เขาเข้ามาได้แต่ถ้าเมื่อถึงที่ตรง ๆ เขามันแล้วแต่เขาไม่อนุญาตแล้วเราไม่ได้ตามระดับลงไปถึงว่าผู้คนที่มาตั้งแต่ครั้งใด เมื่อไร เขาก็ยอมเขาไม่อนุญาตนั้นไปชี้แจงและแต่งตั้งคือสภากรและอย่างนั้นระบบการการค้ารถที่เขาได้กระทำอยู่ เราจะดูระดับของเขาไปถึงเพียงนั้น คือออกจะเป็นการไม่สมควรอย่างแต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าใครขอชี้แจงให้ ท่านทราบว่ามีการทพศได้นำรถเข้ามาเช่นนั้นเป็นผลร้ายแก่ตนเอง และข้าพเจ้าเชื่อว่าในโอกาสต่อไป พวกเหล่านั้นคงไม่กล้าทำกระทำอย่างนั้นคงจะเข็ดหลาบ

อย่างประการที่สอง รถของหนวยราชการอย่างที่เขากดหาเขาอย่างนั้นความไม่มั่นคงฐานประการใดที่จะยืนยันว่า เขากระทำไปโดยมีเบื้องหลังประการใด เพราะว่าเขามุ่งปริมาณในการซื้อรถและระเบียบเขาเจ้าวงได้แต่ถ้าเมื่อใดหนวยราชการ มีเงินงบประมาณแผ่นดินในกิจการซื้อรถเขาเจ้าก่อนมีมติให้แต่ละเจ้าทำควบคุมโดย เนื่องจากเงินงบประมาณของแผ่นดินและเงินของรัฐขาด ท่านมั่งคั่งที่จะซื้อโคจรตัวพิเศษ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงช่วยควบคุมราคาโดยบริษัทการค้ามันต้องเสียนราคาถ้าไม่เก็บคอเนอริเช่นนี้อยู่แล้ว อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าขอขอบคุณในความปรารถนาดีของท่านผู้แทนที่ได้

กรุณาเข้าใจได้และขแรงกตอความเตยหายจะมีแกวฐิมาตณ และกระทรวง
เศรษฐการ ขาพเจาพร้อมที่จะรับฟังและแนะนำไปพิจารณาอยุ่เต็มอ แต่
ขอพเจาของเขอมนอว หลกการทวงใจนได้เป็นไปโดยเตยทรอบคอบ
ผลฤกคองค แต่จางจจะมีปัญหาใดเกศชนนอกตุนอกทางนกระทรวง
เศรษฐการพร้อมที่จะรับฟังและพร้อมที่จะแก้ไขอยุ่ตลอดเวลา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลากระทันแต่จ คอไปหมาย
เลข ๔ (๑) ร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิธีพิจารณาข้อบส่วนและลงโทษ
ข้าราชการและพนักงานเทศบาลผู้กระทำผิดหน้าที่หรือรารวยผิดปกติ หรือ
หย่อนความสำมารถ พ.ศ. ๒๔๙๖ นายถ้วถ้วถ้ว คำประกอบ (นครถ้วถ้วถ้ว) เป็น
ผู้เสนอ

(สำเนา)

**บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
กำหนดวิธีพิจารณาข้อบส่วนและลงโทษข้าราชการ
และพนักงานเทศบาลผู้กระทำผิดหน้าที่หรือรารวยผิดปกติ
หรือหย่อนความสำมารถ พ.ศ. ๒๔๙๖**

หลักการ

เพื่อตราพระราชบัญญัติกำหนดวิธีพิจารณาข้อบส่วนและลงโทษข้าราชการ
ราชการผู้กระทำผิดหน้าที่หรือรารวยผิดปกติหรือหย่อนความสำมารถ

เหตุผล

นับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่สองได้ยุติลง ในองการราชการโดยทั่วไป
จะพบบคำ ๆ หนึ่งคือ "คอรรบชน" ทงนเป็นการแสดงว่า คอความทุจริต นี้

ว่าโดยผิดปกติหรือหย่อนความสามารถให้หายไปเท่าที่จะทำได้ หากไม่มีการเอาจริงจังกันเสียหมด เหตุการณ์เหล่านี้จะยึดเอาไปไม่มั่นคงดังได้.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิธีพิจารณาสอบสวนและลงโทษข้าราชการและพนักงานเทศบาลผู้กระทำผิดหน้าที่หรือราววยผิดปกติหรือหย่อนความสามารถ พ.ศ. ๒๔๙๖

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรสมควรกฎหมายกำหนดวิธีพิจารณาลงโทษข้าราชการและพนักงานเทศบาลผู้กระทำผิดหน้าที่หรือหย่อนความสามารถเพื่อยังดีมีรูปภาพแก่ข้าราชการ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติกำหนดวิธีพิจารณาสอบสวนและลงโทษข้าราชการ และพนักงานเทศบาลผู้กระทำผิดหน้าที่หรือราววยผิดปกติหรือหย่อนความสามารถ พ.ศ. ๒๔๙๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน

ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ข้าราชการทุกประเภทและพนักงานเทศบาลผู้กระทำผิดหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ นอกจากวิธีการสอบสวนและลงโทษที่กำหนดไว้ใน กฎหมายว่าด้วยการนั้นโดยเฉพาะแล้ว ให้มีวิธีการพิจารณาสอบสวนลงโทษ อีกสองแห่งดังกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

คำว่า "ข้าราชการ" ตามความในวรรคก่อน ให้หมายความถึงพนักงาน ขององค์การรัฐบาตด้วย

มาตรา ๔ การพิจารณาสอบสวนลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ให้กระทำ เมื่อปรากฏว่าข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลตามความในมาตรา ๓ กระทำ ผิดหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

การกระทำผิดหน้าที่ตามความในวรรคก่อน ให้หมายความรวมถึง กระทำหรือละเว้นกระทำงานในหน้าที่อันเป็นการทุจริตหรือารอภัยผิดปกติ

มาตรา ๕ ให้บุคคลดังต่อไปนี้มีอำนาจพิจารณาสอบสวนลงโทษตาม ความในพระราชบัญญัตินี้ คือ

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง สำหรับข้าราชการตั้งแต่ชนพิเศษหรือ เทียบเท่าลงไป

(๒) ปลัดกระทรวง อธิบดี หรือหัวหน้ากรม สำหรับข้าราชการตั้งแต่ ชนโทหรือเทียบเท่าลงไป

(๓) หัวหน้ากอง สำหรับข้าราชการตั้งแต่ชนตรีหรือเทียบเท่าลงไป

(๔) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับข้าราชการบริหารในราชการบริหาร ส่วนภูมิภาคตั้งแต่ชนตรีหรือเทียบเท่าลงไปและพนักงานเทศบาล

(๕) หัวหน้าศาล สำหรับข้าราชการตุลาการในศาล ตั้งแต่ชนตรีหรือ เทียบเท่าลงไป

(๖) คณะกรรมการตุลาการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่าย ตุลาการสำหรับตุลาการ

ดอบสวนเหินฉา มีเหตุผลสมควรตั้งพักผู้ถูกดอบสวนแล้ว ให้นำผู้มาจำ
พิจารณาต่อสวนตงโชนนึ่งพักได้ ส่วนในกรณีคณะกรรมการเป็นสภา
การพิจารณาต่อสวน ให้รายงานไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเจ้าสังกัด
เพื่อตั้งพัก

มาตรา ๓๒ ผู้ถูกตั้งพักตงโชน จะขอขรณาค่าตั้งตงโชนได้โดยตรงต่อ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ให้พิจารณาจนจดยุติโดยกระทรวงภายในกำหนด
เวลาสี่สิบห้าวัน นับแต่วันทราบคำสั่งนั้น เว้นแต่เป็นคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวง

มาตรา ๓๓ การตงโชนตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ตงต่างความผิด ซึ่ง
อาจมีได้ตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๓๔ ในกรณีปฏิบัติหน้าที่ของผู้มาจำพิจารณาต่อสวนตงโชน
และของคณะกรรมการตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้มาจำ
พิจารณาต่อสวนตงโชน และคณะกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามความใน
กฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา ๓๕ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้เพียงวันที่ ๓๐ ธันวาคม
พ.ศ. ๒๔๙๗ เว้นแต่กรณีค้างอยู่ให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๖ ให้นำกฎรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(ลงชื่อ) นายสวัสดิ์ คำประกอบ ผู้เสนอ
(ลงชื่อ) แคล้ว นรปติ, ส. อิศรางกร, ประภาส คงสมัย, สวัสดิ์
พงตน, เทียม ไชยนิทาน, ทิม ฤทธิพัฒน์, ศิเรก มณรัตน์,
ประสิทธิ์ จุฬินิจ, จารุบุตร, ป. ณ น่าน, สานนท์, พร
มลิของ, อรพน, ชาญฤทธิ์, เทพ, บุญเท่ง, พิพัฒน์, บุญคุ้ม,

ไถง, นื่อง อูปรมัย, ผู้รับรอง
(นายส่งศักดิ์ คำประกอบ ไม่ได้อยู่ในที่ประชุม)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้เสนอไม่มา

ข้อไป (๒) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ (ฉบับที่ ๘) พ. ศ. ๒๔๘๖ นายพร มณีทอง (สมุหบดี) (สมุหบดี)
เป็นผู้อ่าน

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๘๖

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อให้คนไทยประ
ชุมแตกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในทางการเมืองโดยเปิดเผยได้

เหตุผล

โดยที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อันอาศัยอำนาจ มาตรา
๓๒๗๔ ซึ่งเป็นแม่บทใหญ่บัญญัติไว้ว่า "อันว่าสัญญาตั้งสมาคมนั้น คือ
สัญญาซึ่งบุคคลหลายคนตกลงเข้ากัน เพื่อทำการอันใดอันหนึ่งร่วมกัน อัน
มิใช่เป็นการหาผลกำไรแบ่งปันกัน" และมาตรา ๓๒๗๕ ซึ่งเป็นเหตุบท
บัญญัติไว้ว่า "บรรดาสมาคมต้องมีชื่อบริษัท และต้องจดทะเบียน" นอกจากนี้
กรมพระราชบัญญัติเพิ่มเติมกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พุทธศักราช ๒๔๖๘ อัน
อาศัยความผิดชอบแก่ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม และมูลนิธิ มาตรา

๓๖๗ บัญญัติไว้ว่า "ผู้ใดเป็นสมาชิกของสมาคมซึ่งตนรื้อยุบยังมีได้จก
 ระเบียบตามกฎหมาย ท่านว่านั้นสมควรแก่คดี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินร้อย
 บาท" แต่บรรทัดต้องบัญญัติต่อไปว่า "บุคคลผู้ได้รับมอบหมายให้จัดการ
 ธุระของสมาคมซึ่งมิได้จัดระเบียบตามกฎหมายนั้น ท่านว่าสมควรแก่คดี ต้อง
 ระวางโทษปรับไม่เกินร้อยบาท" ดังนี้ ย่อมเห็นแก่เหตุได้ว่า คนไทยแม้จะมี
 ความคิดความเห็นอันจะเป็นคนต่างชาติบ้านเมืองเพียงใด ก็จะไม่ประทุษร้าย
 เถิดยั้งความคิดความเห็นหรือปรักษาศาสนาของตนในทางการเมือง เพื่อประโยชน์
 ในการจรรโลงชาติบ้านเมืองของตนไม่ได้ เพราะเป็นการละเมิดประมุขลกฎ
 หมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งมีโทษทางอาญาตามพระราชบัญญัติเพิ่มเติมกฎ
 หมายลักษณะอาญา พุทธศักราช ๒๔๖๗ ดังกล่าวแล้ว

เพราะฉะนั้น เพื่อจะให้คนไทยได้มีโอกาสประสมแตกเปลี่ยนความคิด
 ความเห็นในทางการเมืองโดยเปิดเผยได้ จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมประมุข
 กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๔ ให้เป็นการเหมาะสม สมควรแก่ยุค
 โดยพิสดารจะได้มีปรากฏในสภามุแทนราษฎรต่อไป

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง
 และพาณิชย์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๖

.....
 .....
 .....
 .....

ประทวนโทษเรียนท่านประธานเสียก่อนว่า ขรรคมตาพระเจ้าเทศน์ก็ตองมีหน้า
 ขรรมาศ เพราะฉะนั้นในการจะอภิปรายร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยพัสดาร์
 นั้น ข้าพเจ้าใคร่จะขอความกรุณาได้กตเวทิตาขเสียบ้างสักเล็กน้อยในเบื้อง
 ต้นข้าพเจ้าใคร่จะขอกราบเรียนท่านประธาน และบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ทอดท้อท่านให้ทราบด้วยว่า ฐานะสำหรับคดีข้าพเจ้านั้นเป็นคนผิด เจริญเติบโต
 มาด้วยซ้ำอวด การศึกษาส่วนใหญ่ได้รับมาจากในวัด เพราะฉะนั้นในการ
 ที่ข้าพเจ้าจะทำอะไรไปก็ด้วยมุ่งหมายที่จะให้เป็นประโยชน์ทั้งแก่ตน และแก่
 ท่าน นั้นเป็นคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าซึ่งเป็นพระบรมครูของข้าพเจ้า ใน
 การเห็นอรรถพระราชบัญญัติฉบับนี้เช่นเดียวกัน ข้าพเจ้ามุ่งหมายที่จะให้
 เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติบ้านเมืองโดยเฉพาะ มีไร้อายุศ ฯลฯ ก็เห็นชอบมา
 แต่เบบหนักทราบกันอยู่แล้วว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คงจะต้องตกไป เพราะ
 เหตุว่ากรรมการนิติบัญญัติมีมติว่าไม่ยอมรับ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงขอเรียน
 ขแจ้งว่า....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขย้าให้ตั้งเฉยไปท่าน ขอให้พูดเฉพาะ
 ในเรื่อง ขออย่าตั้งเฉยเกินไ้

นายพร มลิตทอง (สมุหราชกร) : การจัดตั้งพรรคการเมืองตามก
 หมายผู้แทนที่ระเทศจะเคยเห็นมานานข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ได้เคยเรียบให้ท่านประ
 ธานสภาทราบด้วยว่าข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย และพยายามคัดค้านเบบที่สุดเพราะ
 ฉะนั้นในการที่รัฐบาลไม่ยอมรับร่างฉบับนี้ต้องใจข้าพเจ้านัก ข้าพเจ้าเห็น
 การเมืองในฐานะเป็นผู้แทนราษฎรนั้นเบบอย่างฉบับที่เรียกฉวอนแม่ปรีด

คือถึงหากถ้าจะมพรรคการเมืองฝ่ายค้าน ข้าพเจ้าก็ไม่พวขมที่จะ
 ไปเข้าด้วย ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นฉวอนตั้งจะแสดงอย่างไรก็ควรจะแสดงไปอย่าง
 นั้น เพราะฉะนั้นคำอภิปรายเบบฉวอนร่างนี้ ขอประทวนโทษ ถ้าท่านผู้ใดจะเห็น
 ว่าข้าพเจ้าเบบคอบมฉวอนสักขอให้ เขาใจฉวอนเป็นคอบมฉวอนสัก เหลือจะไม่ใช้แต่ง
 อย่างเบบเบบนี้ในเบบนั้นเรด ในฉวอน โดยที่ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วยกับร่าง

พระราชบัญญัติพรรคการเมืองนะ เพราะเหตุว่าสถานการณ์ในบ้านเมืองเรา
ไม่อำนวยที่จะให้พรรคการเมืองได้ แต่หาพรรคการเมืองนั้นลงหากว่า
มี ในฐานะที่เราเป็นพรรคการเมือง เราก็คงจะได้ประชุมปรึกษาแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็นกันเพื่อจะได้เป็นเครื่องประดับสติปัญญา แล้วก็นำมา
อภิปรายให้ประชาชนได้ทราบ ข้าพเจ้าเห็นสมควรอย่างนั้นจึงได้เสนอร่าง

ก่อนนั้นข้าพเจ้าใคร่จะเรียนท่านประธาน ขอประทานโทษเถิด คือข้าพเจ้า
ก็ยังไม่เห็นด้วยพรรคการเมืองนั้นม่ออย่างไร ในต่างประเทศข้าพเจ้าเคย
เคยได้ทราบ อย่างประเทศฝรั่งเศสเป็นต้น พรรคการเมืองแยแ่เกิดขึ้น
เพราะฉะนั้นหากว่าพรรคใดจะเป็นรัฐบาลชน พรรคอื่น ๆ ก็รวมหัวกันคอย
ที่จะคว่ำรัฐบาลคณะนั้นเสียเรื่อย ทำให้ความมั่นคงในการบริหารบ้านเมือง
ของประเทศชาติไม่ราบรื่น นโยบายไม่ประสานติดต่อกัน รัฐบาลไม่สามารถ
จะมออายุยืนได้ บางทีเพียง ๑-๒ ปีก็ต้องล้ม อย่างนั้นเป็นความเสียหายแก่บ้าน
เมือง แต่อย่างไรก็ตามภายใต้สังคมนิยมโลกครั้งที่ ๒ เสรีๆใหม่ ๆ ฝรั่งเศส
ก็ไร้อิทธิพล คือหมายความว่าคงระบบรัฐมนตรืเต็มสภาชน รัฐบาลฝรั่งเศส
ก็ให้เงินเดือนแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของเขาอย่างแพงเหลือเกินสมาชิก
ก็คนได้เงินเดือนเกือบเท่ารัฐมนตรีด้วย นี่ก็เป็นความเสียหาย.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านระดังหน้อย ขอให้อยู่ใน
ประเด็น ขอจะไปไกลมากเกินไปได้มะง คือในท่านบอกว่าคุณให้มีการ
ประชุมโดยเปิดเผยทางการเมืองได้ เพราะฉะนั้นผมขอให้อยู่ในเรื่องดังกล่าว
ขอออกไปไกลมากท่าน

นายพร มลิตทอง (สมทรสาคร) : ขอประทานโทษ ถ้าอย่างนั้น
ก็ขอยจะไม่เข้าใจเหตุผล คือจะไม่รับผลก็ไม่ว่า แต่ถ้าขอความกรุณาให้ได้
ได้ครองกันโดยดลซึ่งสภาผู้แทนแห่งละ ก็ขออย่างนั้นเป็นผลเสียหาย
อย่างหนึ่งแก่ประเทศชาติ คือถ้าเราจ่ายเงินจ่ายของมากมอด ในที่สุดไปคุ้ม

กันไม่ได้ยก มาตอนหลังฝรั่งถ่มม้อย ๆ ออก ส่วนในเมืองไทยเราไม่
พรรคการเมืองมีไรช้อยทกๆ เราจะเห็นได้ว่าคงแตกก่อนเกิดรัฐประหารคง
เกิดมพรรคการเมืองกันจน คนมองเขาพรรคคน คนมองเขาพรรคคนเป็นอัน
หากันอย่างหนึ่งซึ่งทำให้การเมืองของเราเสื่อมเสียชอกเหมือนกัน .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เออ เราไม่ได้พูดถึงเรื่องพรรค
การเมืองท่าน ท่านคงพูดเรื่องเหตุการณ์ของท่าน ไม่ได้พูดถึงเรื่องพรรค
การเมือง

นายพร มลิตทอง (สมทรสาคร) : ถูกแต่ ผมไม่เห็นด้วย
ได้มาเสนอพระราชบัญญัติฉบับนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นถ้าไม่เห็นด้วยก็ขอให้
ยื่นข้อตั้งทนายหมื่นชยาคุณ ก็เอาในเหตุการณ์ที่ท่านเสนอไว้ท่าน ไม่อย่างนั้น
จะไปนอกเรื่องเกินไป

นายพร มลิตทอง (สมทรสาคร) : เมื่อข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยพรรค
การเมืองแล้ว ข้าพเจ้าจึงมาทูลถามว่าทำไมถึงมีการเมืองได้ประชมปรึกษา
หารือกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันแล้วจะมีประโยชน์อะไรที่เราจะ
มาอภิปรายกันในสภา ใครมีความคิดความเห็นมาเท่าไรก็พูดเพียงเท่านั้น
ความวิธของนักการเมืองไม่กว้างขวางออกไป ข้าพเจ้าจึงได้เสนอพระราชบัญญัติ
ฉบับนั้นเพื่อประสงค์ว่า จะให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเราได้ประชมกันได้
โดยเปิดเผย แต่ว่าบางท่านอาจจะเข้าใจผิดว่า จะเป็นให้ต่างต่างเข้ามา
แซกซิม ในขณะใดเสร็จ คือต่างต่างเข้ามาเกี่ยวข้องกับไม่ได้ เป็นคนไทย
ด้วยกัน ๆ ที่เคย ท่านอธิบดีตำรวจท่านเคยให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ได้ เมื่อ
พระราชบัญญัติพรรคการเมืองตกไป ท่านบอกท่านให้ประชมกันได้ ข้าพเจ้า
อยากจะให้คำสั่งของท่านมีผลเต็มทีก็คือว่า โดยการประชมนั้นไม่ผิดกฎหมาย
จริง ท่านให้ประชมกันได้แต่ที่ท่านไม่จับ เมื่อท่านไม่จับ แต่เมื่อพอเราทำ
ผิดกฎหมายก็รู้สึกเสียใจ เป็นสมาชิกในสภาแล้วไปประชมกันโดยผิดกฎหมาย

ลุงท่านจะไม่จับเราก็งคงเสียใจอยู่ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเห็นว่า น่าที่จะแก้
 พระราชบัญญัติประมอดกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เสีย เราจะประชุมกัน
 ในทางการเมืองได้โดยถึงแม้ว่าจะไม่ต้องไปจดทะเบียน ประชุมโดยเปิดเผย
 จะไม่ใช่ไปคิดเรื่องตั้งเรื่องอะไรกันโดยไม่ต้องไปจดทะเบียน โดยไม่ต้อง
 ทำอะไร ประชุมกันได้โดยไม่ผิดกฎหมายเราจะรู้สึกชื่นใจมาก เราจะได้
 ประชุมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันโดยไม่เป็นการผิดกฎหมาย จึง
 ขอร้องพระราชบัญญัตินี้ตามที่ว่าไม่ควรจะรับหลักการ เพราะเหตุว่าเรื่องการ
 นี้เองไม่เกี่ยวกับประมอดกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้น ข้าพเจ้าขอเรียนให้
 พิจารณาว่าหากกฎหมายลักษณะอาญา เพราะมันเกี่ยวกับกฎหมายลักษณะอาญา
 ของมาตรา ๓๖๖ แต่กฎหมายลักษณะอาญานั้นมีออกมาจากประมอดแพ่ง
 และพาณิชย์ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราแก้ประมอดแพ่งและพาณิชย์แล้ว
 กฎหมายอาญามันก็มาลงโทษ ในกรณีที่เราจะประชุมปรึกษาหารือกันทางการเมือง
 ไม่ได้ ข้าพเจ้าจึงโดยนัยนั้นมากด้วยความคิดที่จะให้สมาชิกของ
 เราได้พูดเปิดเผยกันได้ เหตุผลอย่างอื่น ๆ ก็ยังมีอีก คือว่าการปกครอง
 ประเทศในระบอบเทาททรามกันทั่ว ๆ ไปก็แยกออกเป็น ๒ ค่าย ค่ายหนึ่งก็
 เราเรียกว่าคอมมิวนิสต์ อีกค่ายหนึ่งเขาเรียกว่าประชาธิปไตยหรือว่าเพื่อจะ
 หนีมันโทษหนักเป็นเสรีประชาธิปไตย มีอยู่ ๒ ค่ายอย่างนี้ ข้าพเจ้าใคร่จะขอ
 ขอร้องเรียนท่านประธานว่า ในค่ายคอมมิวนิสต์นั้นนะมันมีพวกหัวจรวดทาง
 การเมืองไม่ได้ ราษฎรจะพูดอะไรไม่ได้ จะแสดงความคิดเห็นอะไร
 ไม่ได้ เป็นภัยไปหมด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่ชอบคอมมิวนิสต์ ถ้าหาก
 จะเป็นการนำแบบคอมมิวนิสต์มาพูดอย่างที่ท่านรัฐมนตรีพูดว่าท่านว่า
 ก็ขอประธานโทษทวีไม่ได้เจตนาเลย บังเอิญมันจะไปเข้าบทบัญญัติของ
 ท่านเขาหรืออย่างไรก็ไม่รู้ แต่ยังไม่ได้รับแจกเงินเลยจนกัยังไม่ออก
 ทุน ในค่ายเสรีประชาธิปไตยนั้น ท่านประธานก็ทราบอยู่ว่าเขาให้
 เงินพวกหัวจรวดกันได้ จะเป็นอย่างไรบ้าง ฟังแต่หรือขอเมื่อก่อนก็ตามทีเถอะ

รัฐบาลควรจะทำอย่างไรบ้านเมืองเราถึงจะเจริญรุ่งเรือง รัฐบาลทำอะไร
 เสียหายมักจะเป็นทางให้ชาติล้มตถาย หรืออาจเสียหายไปเช่นนี้เจ้าพิพากษา
 วิจารณ์ได้ และคำพิพากษาศาลฎีกาของเขานั่นเป็นประโยชน์แก่รัฐบาลเข
 ถูก ชาวเจ้าจอมรับคำสั่งมาเป็นนายกรัฐมนตร หรือรัฐมนตรีทุกท่าน เขา
 เป็นผู้เคยแบหนัก แต่อาคนเรานั่นหนัก ๒ หู ๒ ตาเหมือนนกน บางทีอาจพอ
 พลาดได้ง่าย ถ้าได้ให้ตายหกลตายเขาช่วยในารที่จะพิพากษาศาลฎีกาแล้ว
 ให้เห็นแต่เป็นประโยชน์แก่รัฐบาลเป็นอันมาก บ้านเมืองของเราเจริญ
 ทุกคนได้รับสั่งมบุญด้วยกันหมด ถ้าบ้านเมืองของเราเป็นอย่างไ้ไป เป็น
 ภัยอันตรายอย่างไรไป เราทุกคนต้องเสียหายด้วยกันหมด เพราะฉะนั้นพอ
 ให้พิพากษาศาลฎีกาได้ พุดจากกันได้แบบความดีอย่างยง คนบางคนชอบ
 เหมือนกัน คือมีอะไรขยในใจแต่ถ้าไม่ได้พูดตาย ๆ ออกมันจะแตก
 ถ้าพูดออกมาด้วยหวังจะปลงใจชน ร้ายอย่างนี้ให้เขาพูดไป ถ้าหาก
 เขาไม่ได้มีเจตนาร้ายที่จะนำความเสียหายมาสู่บ้านเมืองของเราเราปล่อยให้
 เขาพูด บางทีมันก็ได้ผลจากคนเรานั้นเหมือนกัน คือถ้าเขามาใช้การได้ เข
 มาจนเจตนาดีที่จะดำเนินการของรัฐบาลได้ ชาวเจ้าเห็นประโยชน์อย่างนี้
 เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับเพื่อ ให้เขาดีอีกทางเสรีประชาธิปไตย อย่าง
 จริง ให้ได้พูดกันอย่างเต็มที่ เพราะฉะนั้นถ้าหากถ้าจะไม่รับหลักการ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับ ชาวเจ้าก็ขอเสนอใจเพื่อเป็นประวัติศาสตร์คือ
 อาจจะทำได้ ก็แบบบุญของชาวเจ้าอย่างหนึ่งที่มีความคิดความอ่านอย่าง
 ๓๐.๕๕ น.

นายพลตำรวจเอก เต่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่า
 กระทรวงมหาดไทย : ตามที่ท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรได้เสนอร่างพร
 ราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาอย่างยคยวอนน
 เป็นเหตุผลซึ่งท่านสมาชิกอาจจะไม่เข้าใจความหมายของประมวล แพ่งแ
 พันธ์ในเรืองการล้มคมนกได้ แต่ในเรื่องอรรถการเจรจาของท่านสมา

เรื่อยมา แม้แต่ผู้แทนราษฎรของเราที่ตายคนเข้าไปเกือบครึ่ง ข้าพเจ้าที่เคย
 พกขอกำทำนผู้แทนเหล่านั้นไปเอาอะไรกับท่านไม่ได้หรอก เพราะท่านพวก
 นี้เป็นนักเลงหมากรุกเห็นองค์การเมืองตั้งอยู่ที่ไหน ท่านต้องวิ่งเข้าไป ความจริง
 พนักงานสอบสวนเขาเห็นว่า ผู้แทนบางคนนั้นเขาไปเกือบครึ่งในขณะของการ
 สันติภาพเหมือนกัน แต่ข้าพเจ้าวิจารณ์ว่าพวกท่านเป็นนักการเมืองอดไม่ได้
 แต่บางครั้งพวกท่านเองมาซ่อนพวกคนก็ตงไปเพราะเป็นผู้แทนราษฎร เพราะ
 ฉะนั้นเป็นได้จากรัฐบาลไทยโดยอภัยเสรีภาพในการรวมธรรมกันอะไรต่างๆ
 โดยเสรี และเงินใจแต่ผิดกฎหมายท่านนั้นถึงจะเป็นการผิดกฎหมายคงททาง
 ทำการใดๆได้กระทำมาแต่

สำหรับในเรื่องการเกือบครึ่งในทางการเมืองนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าจะมา
 แก้ในทางประมอดกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ไม่ได้ ก็ควรที่จะออกกฎหมาย
 พิเศษคงที่ท่านได้เสนอมานี้ แต่รัฐบาลเห็นอย่างไม่มีสมควรแก้เจตนาในขณะ
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นอ่าว่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ควรรับหลักการ.

๑๐.๕๑ น.

นายสวัสดิ์ พงศ์ (ขอนแก่น) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับ
 ข้าพเจ้าขอสนับสนุนแต่ขอข้าพเจ้าไม่เข้าใจเหมือนกันที่ท่านรัฐมนตรีขอด้วยการ
 กระทรวงมหาดไทยท่านอภิปรายตะกอนว่า การที่เอาพระมาเกือบครึ่งของคณะ
 เป็นอธิการคอมมิวนิสต์ ข้าพเจ้าก็จับเห็นตรงกันข้าม เพราะเราเอาเข้ามาในฐานะ
 เกิดกต ไม่ได้เอาเข้ามาทางทำตาย และเจ้าของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 เอาพระเข้ามาเกือบครึ่งของคณะพระเป็นคดียัง ในฐานที่ส่งมาขกณมเกียรติคุณ
 ท่านเคยเดินโตมาทางพระก็เคยเห็นว่าในการบำเพ็ญคุณนะเพื่อที่แบบประโยชน์
 แก่ตนและผู้อื่นจึงได้ยกยอนขนเป็นคดียัง ไม่ได้เอาเข้ามาทำตาย ข้าพเจ้าจึงไม่
 เข้าใจที่ท่านรัฐมนตรีขอด้วยการว่า อธิการอย่างนั้นเป็นอธิการคอมมิวนิสต์
 กัดตรงกันข้ามเป็นอธิการทำตายคอมมิวนิสต์ เพราะคอมมิวนิสต์ทำตายพระ
 ทุนส่วนเหตุผลในการที่ ข้าพเจ้าจะขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น

ข้าพเจ้าจะขอขอกฎว่าเราได้อภิปรายกันมาครั้งหนึ่ง เรื่องพระราชบัญญัติพรรคการเมือง เป็นที่ยอมรับกันอยู่ด้วยระบอบประชาธิปไตยนั้นจำเป็นของมพรรรคการเมือง หากแต่อาจทางฝ่ายรัฐบาลท่านเห็นอย่างไม่ถึงกาลจนจำเป็นสำหรับประเทศไทย ทันทกมีสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายเหตุผลต่อกรรมการพรรคการเมืองจนเห็นจำเป็นจะต้องมีกฎหมายพิเศษ มีท่านที่เคยมีความรักความเห็นแต่ละคนไปต่างประเทศมาท่านบอกไว้ในต่างประเทศนั้นเขาไม่จำเป็นต้องมีกฎหมาย เขาก็บอกกันตนเอง แต่ข้าพเจ้าก็ได้เคยคิดกันในอันนี้ว่าประเทศไทยไม่เหมือนต่างประเทศ เพราะมันคิดชด้อยที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เอง ประมวลแพ่งและพาณิชย์เราไม่อนุญาตให้ตั้งสมาคมการเมืองได้ เรอเนอานาซตระกูลเบียนกงไม่อนุญาตให้จัดตระกูลเบียนกงสมาคมการเมือง เพราะฉะนั้นเมื่อไม่มีกฎหมายรับรองเช่นในการที่ประชาชนจะจับกลุ่มกันอภิปรายวิจารณ์ในการที่รัฐบาลกระทำไปนั้นไม่มีเหตุกับระบอบอื่นแน่นอน ไม่มีเหตุกับระบอบอื่นเพียงพอที่ท่านว่าท่านไม่มีจับเป็นความผิดในรัฐธรรมนูญของรัฐบาลก็ได้ แต่ไม่แน่ใจว่าท่านจะจับเมื่อไร มีหน้าข้าพเจ้าเคยทราบคำสั่งของกระทรวงมหาดไทยห้ามชุมนุมทางการเมืองอีกด้วย และในการที่สมาชิกสภาแทนราษฎรของประเทศไทยที่จับกลุ่มกันอยู่เจ็ดคน ข้าพเจ้าเห็นว่าการจับกลุ่มซึ่งยังไม่ได้มีกฎหมายรับรองอย่างที่ท่านจับกลุ่มกันที่พรรคการเมืองนั้นท่านทำได้ เพราะท่านมีอำนาจ แต่เพื่อให้ตั้งเสรีมีอำนาจของท่านให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าจึงอยากจะให้มีกฎหมายรับรองที่จะให้มีกฎหมายรับรอง ในเมื่อเราไม่สามารถจะเสนอกฎหมายพิเศษเข้ามาแก้ไขได้มันคิดชด้อยที่ประมวลแพ่งเอง ก็แก้ไขประมวลแพ่งเสียแต่คนก็จะต้องไปตั้งกฎหมายอาญาว่าด้วยการตั้งสมาคมนี้ด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็มีเหตุผลอันใดที่จะอภิปรายต่อไป จึงขอจบเพียงเท่านี้.

๑๐.๕๕ น.

พระยาศรีพิพัฒน์รัตนประคัลภ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม:
 ข้าพเจ้าได้ขานนามท่านเพื่อจะขอในข้อหลังกฎหมายเท่านั้น ข้าพเจ้ามี

ตามเห็น โดยบริสุทธิใจว่าไม่ควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๖ นี้ เพราะด้วยเหตุผลหลายประการ

ในข้อค้นกข้อตามที่ร่างมานั้น ไร้คำว่า "การประชมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเห็นกัน ในทางการเมืองซึ่งได้กระทำโดยเปิดเผยในระหว่างคนไทยด้วยกัน" ไ้โทษอาเบินสัญญาตั้งด้มากม และไม้อยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติในขณะนั้น" ขยาดมว่าทานร่างนเป็นสรุทธิกฎหมายประมวลกฎหมายแพ่ง ทานใ้โทษอาการชยวงน ๗ ไม้โทษอาเบินสัญญาคำอา "สัญญา" นมนเป็นกฎหมายที่จะต้องเรียนศึกษากัน ไม้ไร้ว่าบคคดชรมคชชอชย ไม้ไร้จะกทานผลเตาเรียนหรือไม้ได้ปริญญากจะอาไม้ไร้ชชอชยอย่างยง แต่คำอา "สัญญา" นมนเป็นคำในกฎหมายประมวลแพ่ง มาตรา ๓๕๕ น เขามโทษกทาเมื่อไร้จะกให้เกิดสัญญา และกมีคำอา คำเงินช คำเงินองอะไรต่าง ๗ นมนเป็นวธาทชอกจะเกยชจะต้องเรียน นมนเป็นชอหงทชพเจ้าชยากจะร ๗ เทานเอง ทนในคดาเห็นของชพเจานน เมอนกถกคำอา "สัญญา" กอและในนฉาทกฎหมายมาตรา ๓๒๕ ทนเงินชของกการจะแก่นน กมคกนเดย อยอนฉาสัญญาตั้งด้มากม นนคชสัญญา ซึ่งบคคดหลายคนต่างชวากัน อยา กชสัญญาซึ่งบคคดหลายคนต่างชวากันเพอทาการอนหงรอมกน เมอเป็น ฎญาแต่ดจะกมีนคชงไปอยไ้บงคบแห่งประมวลกฎหมายแพ่ง ตามคดาเห็นของชพเจ้าเห็นฉาเมื่อสัญญาเราจะต้องมีคำเงินช คำเงินองตามโทษกทกช ใ้เกิดสัญญาหรือคชงมคคดงเทากันจึงจะต้องไปจคชเบยนตามทบชก ประชมปรักษาแลกเปลี่ยนคคคดาเห็นชยงนมนอาจจกระทำไ้ในทต่าง ๗ นฉาในสถาบนการศึกษารอในทใด ซึ่งมคคดาเห็นวมีการศึกษาเตาเรียนค อยอยากจพชจบางในเรอการเมือง แต่ชอกจากนนวนเมอชกถนบถนน ใ้มีการเข้าใจไ้ในเรอชระบอบน เพราะฉนนคคคดาเห็นชยงนการ

ทำอย่างนั้นจะมีผลไปหมดหรืออะไรต่าง ๆ อย่างนี้ ขอให้ท่านระตถกนณะ เพราะ
 ฉะนั้นอย่าถามการที่จะบัญญัติอย่างนี้ก็ไม่ผลอะไร นี่เป็นเหตุที่เห็นความไม่
 ชอบด้วยหลักการ มันไม่จำเป็นที่จะต้องบัญญัติก็ได้ เพราะว่าอย่างนี้ไม่ค
 อยกเงินได้มันไม่ผิดกฎหมายอยู่แล้ว ไม่ต้องไปจดทะเบียนอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น
 ไม่เป็นสัญญาเท่านั้น ไม่เป็นสัญญาแต่ของหนึ่งแต่ของอีกหนึ่งในร่างกฎหมาย
 โดยเปิดเผยระหว่างคนไทยด้วยกัน ทำไม่จึงต้องส่งวงใต้สำหรับคนไทย ทำ
 หน้าที่การเดอกเช่นนี้ อะไรเขาพากย์ยังไม่เข้าใจ ประกอบกับเหตุผลอย่าง
 ที่เขาเห็นว่ากฎหมายอันนี้ตามหลักการหรือตามหลักของวิชาการแล้วไม่จำเป็น
 จะต้องนำมาบัญญัติเลย เพราะฉะนั้นโดยเหตุเหล่านี้ เขาจึงเห็นว่าไม่คว
 รมหากรรมการ

๑๑.๑๐ น.

นายพร มลิทอง(สมทรรสาคร) : ตามถ้อยแถลงของท่านรัฐมนตรี
 อธิการกระทรวงยุติธรรม ซึ่งท่านนำเขาคณะกรรมาธิการไปหาเขาฟัง
 ทำให้เขาฟังแล้วก็แปลกใจเหมือนกัน จึงทบทวนเป็นอาจารย์เขาฟัง แล้ว
 กฎหมายเขาฟัง ๆ ก็ได้เรียนมาจากท่าน แต่ว่าสัญญาอันนี้เป็นความค
 ณะต่างบุคคลตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป สัญญาไม่จำเป็นจะต้องทำเป็นลายลักษณ์
 อักษรมันทำได้ ถ้าหากว่านักการเมืองหรือว่าคนไทยด้วยกันตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป
 เขาเกิดไปตกลงกันได้ว่าทุก ๆ วันหรือทุก ๆ อาทิตย์หรือ ทุก ๆ เดือนก็ตาม
 เรามาประชุมกันทีละครั้ง จะได้มาคุยกันมาจดจำกันมาแต่ตั้งความค
 ณะในทางการเมือง หากมีตกลงอย่างนั้นมันก็เป็นสัญญาเหมือนกัน เพราะ
 ว่าเราตกลงกันได้ว่าตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป สัญญาไม่จำเป็นจะต้องทำเป็นลายลักษณ์
 อักษร แต่ว่าเมื่อมาตกลงกันเช่นนั้นก็เช่นนั้นก็เช่นนั้นก็เช่นนั้นก็เช่นนั้นก็
 เป็นสัญญาแล้ว ไม่ไปจดทะเบียนมันก็เป็นสัญญาแล้ว และยังถาม
 กฎหมายยังบัญญัติไว้ด้วยว่า สัญญาในทางการเมืองจดทะเบียนไม่ได้ เมื่อ
 จดทะเบียนไม่ได้มันก็ยังเป็นสัญญาแล้ว เมื่อเป็นสัญญาแล้ว

หนึ่งแดงมุกเป็นถาวรระเมิดประมอดกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่มนุษย์มา
 กฎหมายดกษณะอาญา อย่างที่ข้าพเจ้าเสนอมานาน ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่า
 ภาไม่ทวนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านจึงเห็นว่าไม่เข้าหัดกฎหมาย
 ึ่งข้าพเจ้าไม่ได้แบกคัมภีร์มา แต่อาจพอจะรู้ เพราะได้ศึกษามาจากท่าน
 ื่อพอจะรู้เช่น ข้าพเจ้าจะใคร่เรียนขแรงได้ นอกจากนั้นยังเป็นที่มาของ
 ึ่งว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมท่านว่า ข้าพเจ้ารู้กฎหมาย แต่
 ันรัฐมนตรีของว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านว่าข้าพเจ้าไม่รู้ เพราะฉะนั้น
 ึ่งข้าพเจ้าขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ที่ยกย่องว่า
 ึ่งข้าพเจ้า ว่าพอจะรู้กฎหมาย ถ้าหากว่าเรามีข้อตกลงกันอย่างว่าเราจะประสม
 ึ่งเป็นจรรยาตามกาดจะเป็นหลายอันหลายอันปดาคี หรือว่าหลายเดือนหลายปี
 ึ่งอะไรก็ตามเถอะเช่น ข้าพเจ้าเห็นว่ามันดี แต่จุดความผิดก็จะมาก
 ึ่งยกกับบุคคลเช่นนั้น ท่านอธิบดีกรมคำรวจท่านจะไม่จับเป็นพระคุณของ
 ึ่งท่าน แต่อาจขนชชอวาคนทกรกฎหมายแต่จะทำอะไรผิดมันก็รู้สึกใจเหมือน
 ึ่งมันไม่อยากจะกระทำได้ไป เพราะว่ามันเป็นเบียด่างเขาเรื่อย นข้าพเจ้ามีความ
 ึ่งเห็นว่าการจะออกกฎหมายฉบับนี้ออกไป เพื่อให้ประสมกันได้โดยเสรีทีเดียว
 ึ่งเราจะปรึกษาหาวิธีอื่นได้ ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอความกรุณาว่าท่าน เรา
 ึ่งควรจะพิจารณากันด้วยความเห็นอกเห็นใจ ไม่ใช่ว่าถ้าเป็นของฝ่ายค้านจะ
 ึ่งไม่เอาเสียเรื่อย ถ้าเช่นนั้นฝ่ายค้านก็ไม่มีโอกาสทำงาน คือไปประเดียดจะ
 ึ่งเป็นทราคาญมีแต่ญัตติของรัฐบาลเรื่อย เราขึ้นมาเป็นชนคืบคอยสั่งคณอย่าง
 ึ่งมันไม่คเหมือนกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะมีหลักการร่างพระราช
 ึ่งบัญญัติกันโดยแท้

๑๑.๐๓ น.

หลวงอรรรถพรพิศาล (ตราด) : ตามที่ท่านคิดคำนความเห็นของ
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมนั้น ท่านถือว่าท่านกาดจะมาขอตั้งญญา
 ึ่งกันได้ แต่ข้อขอมในกฎหมายหรือหลักการของท่านหรือในคำร่างของท่าน

นั้นบอกแต่เพียงว่าเป็นการประชุมเท่านั้น ไม่ได้มีข้อสัญญาแต่ท่านจะเอา
สัญญามาจากไหน คือกรรมจะอ่านหลักการของท่านให้ฟังว่า "แก้ไขเพื่
เติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อให้คนไทยประชุมแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็นกันในการเมืองได้โดยเปิดเผย" ไม่มีข้อสัญญาอะไร
ในหลักการนี้ แต่เดี๋ยวไรท่านจึงจะมาบอกว่ามีสัญญามาคัดค้านท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงยุติธรรมว่าอาจจะเป็นสัญญาก็ได้ อย่างนั้นท่านพูดไปก็
ประโยชน์ เพราะท่านพูดไม่ตรงกับหลักการของท่าน ท่านอยากจะคัดค้าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเท่านั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าการ
เป็นการไร้สาระ ขอให้เสนอให้ยกเรื่องอันนี้ไปปรึกษา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียว ๆ ก่อนที่ท่าน อย่านอภิปราย
ที่ท่าน อย่านอภิปรายที่ท่าน ถ้าอภิปรายก็ผิดข้อบังคับ

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : คือไม่ใช่ขอเสนอให้ตั้งมติ
ข้อบังคับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตั้งเรื่องอันนี้ปรึกษาไม่ได้ท่าน
ก็ขอขบถขบขบอยู่แล้ว

ขุนวิเศษตรรกการ (เพชรบุรี) : เพื่อจะให้ผู้เสนอได้รูป
ขอปิดอภิปรายและลงมติ

มีมติขกกรมรอง

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ควรจะตั้งเห็นในคดี
สำคัญซึ่งกฎหมายฉบับหนึ่ง คืออาจจะเป็นทางออกอย่างใด และจะเป็นก
รับกันกับทางรัฐบาลที่ทำการประชุมพรรคกันโดยเปิดเผย นั้นจะเป็นก
ประกัน ฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะได้ขบถไปเรื่อย ๆ ไปถึงที่สุดคดีก็ถามว่าจะเป
การขอร้องนายทางออกอีกเป็นไปในทางรูปพรรคการเมืองได้ เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขอเปิดอภิปรายต่อไป

มีมติขกกรมรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าขอให้ประชมนัดนี้เสีย
ก่อน ว่าสมควรจะอภิปรายต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปราย
ต่อไปขอไทยกมือชน

มีสมาชิยกมือเป็นส่วนใหญ่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยขอได้โปรดยก
มือชน

มีสมาชิยกมือเป็นส่วนใหญ่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าเปิดอภิปราย ต่อไปนี้ข้าพเจ้า
จะขอให้ประชมนัดนี้ว่า สมควรหรือจะรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ ขอได้โปรดยกมือชน
มีสมาชิยกมือ ๘ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรด
ยกมือชน

มีสมาชิยกมือ ๘๐ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ต่อไปพิจารณาในหมายเดิม & ร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับ
ที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๖ นายเดร์ อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) และนาย
เทียม ไชยพันธ์ (ตาก) เป็นผู้เสนอ
(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล ประกอบร่างพระราชบัญญัติ

เทศบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๖

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ บางมาตราให้
เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๗๖ มาตรา ๓๕ มีบทบัญญัติว่า
 “สภาเทศบาลประกอบด้วยสมาชิกสองประเภท ประเภทหนึ่ง ได้แก่ผู้ที่
 ราษฎรเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล มี
 จำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ประเภทที่สอง ได้แก่ ผู้ที่
 ราชการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งจากบุคคลผู้มีคุณสมบัติ ของผู้มีสิทธิสมัครรับ
 เลือกตั้ง และไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภา
 เทศบาล มีจำนวนกึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมด”

เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทยแต่งตั้งสมาชิกสภาเทศบาลประเภทที่สองได้ตามใจชอบ เมื่อ
 ผู้ที่มีคุณสมบัติและไม่ต้องห้ามตามกฎหมายที่บัญญัติไว้ นับว่าเป็นการให้
 อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้อย่างกว้างขวาง ทั้งนี้เพื่อให้
 ทางการเมืองเลือกสรรจากบุคคลซึ่งนอกจากมีคุณสมบัติแล้ว ก็ควรจะต้อง
 เป็นบุคคลที่ราษฎรในเขตเทศบาลมีความเต็มใจด้วย แต่เหตุการณ์หาเช่น
 ไปเช่นนั้นไม่ ด้วยปรากฏว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้แต่งตั้ง
 สมาชิกประเภทที่สอง จากบุคคลที่ใดสมัครคัดเลือกเป็นสมาชิกประเภทหนึ่ง
 มาแต่ก็ ไม่ได้รับเลือกจากราษฎร มาเป็นสมาชิกประเภทที่สอง ทั้งนี้
 การกระทำกระเทือนจิตใจของราษฎร ในระบอบประชาธิปไตยอย่างมาก เพื่อ
 ให้เห็นการเหมารวมและสอดคล้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย จึง
 เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายฉบับนี้โดยตราบทบัญญัติห้ามมิให้รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่งตั้งสมาชิกสภาเทศบาลประเภทที่สองจาก
 บุคคลที่มีชื่อปรากฏในรายชื่อราษฎรไม่เลือก เพื่อเป็นการบำรุง
 ขวัญของราษฎร ในระบอบประชาธิปไตยต่อไป

เหตุผลอย่างอื่นนอกจากนี้จะได้แสดงในสภาเพิ่มเติม

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๖

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเทศบาล ให้
มีผลสมบูรณ์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับ
ที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๕ แห่งพระ
ราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

"เจ้าพนักงานเทศบาลประเภทที่สองนั้น ห้ามแต่งตั้งจากบุคคลที่
มิได้รับเลือกตั้งโดยสภาเทศบาลประเภทหนึ่งมาแต่ก่อน แต่ไม่ได้รับเลือก
โดยสภาเทศบาลประเภทที่สองที่แต่งตั้งอยู่ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้คงอยู่
ในตำแหน่งไปจนกว่าจะสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๘"

(ตั้งชื่อ) ส. อิศรางกูร ณ อยุธยา ผู้เสนอ

(ตั้งชื่อ) ทิม ภูวิวัฒน์, น้อม อปรมัย, จารุบุตร, ส่อง มารังกุล
สวัสดิ์ พงคน, ประภาส คงสมัย, แก้ว นรปดี,
พัฒน์ ณ ถลาง, สานนท์, บุญเท่ง, สวัสดิ์ (คำประกอบ)
เทพ (โชตินิธิ), เติจ จิราภรณ์, พร มลิตอง,
ประสิทธิ์ (ชูพันธ์), สงกรานต์, ป. ณ น่าน, บุญคุ้ม,
ศิริเรก มณรัตน์, ชาญุทธ ไชยคำมิ่ง, เสวตร, สุน
เตธาน, ผู้รับรอง

๑๑.๐๖ น.

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บรรณีย์) : ข้าพเจ้าขอเสนอ
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๖
หลักการแก้ไขบางมาตราให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เหตุผล พระราชบัญญัติเทศ
บาล พ.ศ. ๒๔๘๖ มาตรา ๑๕ มีบัญญัติว่า "สภาเทศบาลประกอบด้วยมา
ชิกต้องประเภท ประเภทหนึ่ง ได้แก่ ราษฎรเลือกตั้งตามกฎหมาย
ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล มีจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิก
ทั้งหมด ประเภทที่สอง ได้แก่ ราษฎรผู้ทรงคุณวุฒิตามที่กระทรวงมหาดไทยแต่งตั้ง
จากบุคคลสมควรและไม่ต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล มีจำนวนกึ่งหนึ่งของสมาชิก
ทั้งหมด"

เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยแต่งตั้งสมาชิกสภาเทศบาลประเภทที่สองได้ตามใจชอบ เมื่อบุคคล
ผู้สมควรสมควรและไม่ต้องห้ามตามกฎหมายที่บัญญัติไว้ นับว่าเป็นการให้
อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้อย่างกว้างขวาง ทั้งนี้เพื่อให้
ท่านรัฐมนตรีผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนอกจากมีคุณสมบัติแล้ว ก็ควรจะต้อง
เป็นบุคคลที่ราษฎรในเขตเทศบาลมีความเต็มใจด้วย แต่เหตุการณ์หาเป็น

เรณุนนไม่ ด้วยปรากฏว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้แต่งตั้ง
 ด้มาชิกประเภทที่สองจาก บุคคลที่ ได้สมัครเข้า คัดเลือกเป็นด้มาชิกประเภท
 หนึ่งมาแล้ว แต่ไม่ได้รับเลือกจากราษฎร มาเป็นด้มาชิกประเภทที่สอง
 ๕๕๗
 ทงนเป็นการกระทบทกระเทือนจิตใจของราษฎรในระบอบประชาธิปไตยอย่างมาก
 เพื่อ ให้เป็นการเหมาะสมและสอดคล้องกับการปกครองระ บอบประชาธิปไตย
 จึงเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายฉบับนี้ โดยตรา ทบฎ ญัตติห้ามมิให้
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่งตั้งด้มาชิกสภาเทศบาลประเภท
 สองจากบุคคลที่สมัครประเภทหนึ่งมาแล้วแต่ราษฎรไม่เลือก เพื่อเป็นการ
 บำรุงขวัญของราษฎรในระบอบประชาธิปไตยต่อไป

ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ เหตุผลที่ข้าพเจ้าได้อภิปรายมานี้ ก็น่า
 ไม่เป็นการเพียงพอ ใครขออภิปรายเพิ่มเติมสักเด็กนัย ความจริงพระราช
 บัญญัติเทศบาลพึงได้ออกไปเมื่อเร็ว ๆ นี้เอง ไม่จำเป็นที่จะคงมีการแก้ไข
 เข้ามา แต่เนื่องจากได้มีพฤติการณ์บางอย่างซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการไม่
 เหมาะสม คือเมื่อมีการเลือกตั้งมาชิกเทศบาลเมื่อเร็ว ๆ นี้อยู่หลายจังหวัด
 หรือเกือบทุกจังหวัดในประเทศไทย ที่ได้มีการรื้อราชกรจังหวัดได้เสนอ
 ขอรเข้ามาให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่งตั้งเป็นด้มาชิกสภา
 เทศบาลประเภทที่สอง ได้เข้าสมัครทำการแข่งขันด้มาชิกสภาเทศบาลประเภท
 หนึ่ง แต่ไม่ได้ ราษฎรไม่เลือก ใดที่ใด ๆ ใดที่ ๕ ที่ ๖ ที่ ๗ ที่ ๘ อย่าง
 ๕๕๘
 นกม บางคนได้ไม่ถึง ๕๐ คะแนน แต่กรนพอการแต่งตั้งด้มาชิกสภาเทศบาล
 ประเภทที่สองขึ้นมา ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยกลับแต่งตั้งคนอื่นอีก ทงน
 บางที่ท่านรัฐมนตรีว่าการมหาดไทยเขาจะคิดเห็นว่าการแต่งตั้งด้มาชิกสภา-
 เทศบาลประเภทที่สอง ก็คงเป็นท่านเองด้คัดต้องตองกันเช่นเคยฉบับด้มาชิก
 ด้มาชิกแทนราษฎรประเภทที่สอง ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นผทรง
 พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งน แต่ความจริงหาเป็นเรณุนนไม่ ข้าพเจ้า

ใครจะขอแยกแยะให้บรรดาสมาชิกได้เห็นความแตกต่างกันสักเล็กน้อย ตาม
 รัฐธรรมนูญนั้นได้บัญญัติให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรด
 เกล้า ฯ แต่งตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่สองได้ ส่วนพระราช
 บัญญัติเทศบาล ได้บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งม
 ชิกสภาเทศบาลประเภทที่สองได้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่สองน
 เมื่อได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งแล้วย่อมมีสิทธิเป็นผู้แทนปวงชน
 ไทยทั่วประเทศ สมมติอย่างง่าย ๆ ถ้าหากว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 บางคนได้สมัครเป็นผู้แทนในจังหวัดพระนครหรือจังหวัดร้อยเอ็ด อย่างคน
 เขมรชาติ ฯ เป็นผู้สมัครอย่างนี้ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นสมา
 ชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ นั้นในประเทศไทยเรามีจังหวัดอยู่ถึง ๗๐ จ
 ังหวัด เมื่อได้สมัครจังหวัดหนึ่งไม่ได้ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แ
 ะตั้งให้เป็นผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ก็ต้องถือว่ามีสิทธิเป็นผู้แทนของปวงช
 ชาวไทยทั่วทุกจังหวัด เพราะฉะนั้นจังหวัดที่เขาสมัคร ประชาชนไม่ชอบ แ
 ะอีก ๗๐ จังหวัดประชาชนอาจจะชอบ ได้เห็นคุณสมบัติที่จะบริหารหรือม
 ือช่วยราษฎรได้ จึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งขึ้น อย่างคน
 เขมรชาติ บณรตพันธ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่ง
 สมัครร้อยเอ็ดไม่ได้ และยังมีคนอื่น ๆ อีกซึ่งเขาพอใจของตนจะไม่กด
 ในทันที ส่วนสมาชิกสภาเทศบาลประเภทที่ ๒ นั้นได้สมัครในจังหวัดตนเอง
 และมีเขตย่อย ๆ เพียงจังหวัดอื่น ๆ ซึ่งไม่ใช่จังหวัดพระนครแต่ก็คงไม่
 เกินกว่า ๕ กิโลเมตรซึ่งราษฎรในเขตเลือกตั้งนั้นไม่เลือก แต่อาจทำได้
 แต่งตั้งขึ้นมาให้เป็นสมาชิกสภาเทศบาลประเภทที่ ๒ เข้ามาบริหารกิจการใน
 เทศบาลนั้น และโดยเฉพาะที่ท่านแต่งตั้งขึ้นมาส่วนมากได้เป็นประธานสภา
 เทศบาลบ้าง เป็นนายกเทศมนตรีบ้าง เป็นเทศมนตรีบ้าง ทั้งนี้เพราะท่านได้
 เลือกรับสมาชิกสภาเทศบาลประเภทที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีศรัทธาพอที่จะช
 ไปได้ เพราะฉะนั้นผลแห่งการเลือกตั้งประชาชนสภาที่ นายกเทศมนตรี

ต้องได้รับบุคคลคนนั้น และผลได้ปรากฏขึ้นมาว่า บุคคลที่ท่านได้ทำการ
 อุตงนในบริหารเป็นนายกเทศมนตรี และมีอยู่หลายเทศบาล สมาชิก
 ยะหดงมาได้ไม่บริบูรณ์ประมาณถึงกับชอกไป แต่ดูเด็กเข้ามาใหม่
 ฝึกใหม่ก็ไม่มีคนแตก ประธานโทษ อย่างอำเภอโพธาราม จึงหัด
 อบรมอย่างเป็นคน ซึ่งในที่สุดสมาชิกประเภท ๓ ก็ได้อำนาจไม่รับ
 คุกคาม สมาชิกแข่งขันกันมาอีกก็ไม่มีคนแตก อย่างนี้เป็นตัวอย่าง บาง
 ท่านรัฐมนตรีอาจจะไม่ทราบ ด้วยเหตุนี้จึงขอเรียนให้ทราบได้ ณ ที่
 นี้ท่านประธานทเควพ ข้าพเจ้าเห็นอกกฎหมายฉบับนี้มากเพื่อหวังความ
 เจริญของเทศบาลท่านนั้น ไม่ได้คิดที่จะรื้อถอนอำนาจของทรัฐมนตรี
 การกระทรวงมหาดไทยที่ท่านมีอำนาจอยู่ เคยได้แต่งตั้งใครก็ได้ใน
 กรมได้กระทำจนมากเพื่อให้ประเทศชาติ เพื่อจะให้กฎหมายบัญญัติ
 ให้เป็นการแน่นอน ที่ไม่ให้ความเดือดร้อนแก่ประชาชนไม่เต็มใจเข้า
 มาเป็นสมาชิกสภาเทศบาลท่านนั้น ท่านประธานทเควพ สำหรับกฎหมาย
 ฉบับนี้ ความจริงอาจจะตกไปเพราะเหตุจากท่านจะมาในสำนักงานข้าพเจ้า
 ได้สอบถาม บรรดาที่ปรึกษาซึ่งเป็นฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลแต่ปรากฏ
 ว่าไม่ยอมรับหลักการ อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าใครจะเรียนแก่บรรดาสมาชิก
 ทั้งหลายทราบไว้ว่า ข้าพเจ้าเห็นอกกฎหมายเข้ามาทุกฉบับจนหมดจนแล้ว
 แห่งที่จะช่วยประเทศชาติท่านนั้น ไม่ได้หวังผลประโยชน์อย่างใดในตัวข้าพเจ้า
 เลย และได้กระทำมาพันฝ่าอุปสรรค ในการที่ได้ช่วยเหลือประเทศชาติมา
 แล้วมากหลายกฎหมายด้วยกัน เป็นต้นว่าพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง ซึ่งแต่
 ก่อนเข้าได้ ๑๐,๐๐๐ คน ข้าพเจ้าก็เสนอให้เข้ามาได้เพียง ๕๐๐ และให้เก็บ
 ค่าธรรมเนียมชาวต่างดาวเพิ่มขึ้น ซึ่งเงินผลรายได้ของรัฐมาตนในขณะ
 นั้นยังไม่ใช่น้อย และในขณะนั้นขอขบคิดว่าจะได้ส่งไปทขอพระราช
 ธานาจอร์ ให้เร่งรับเงินชาวต่างดาว ซึ่งจะได้มาบำรุงประเทศชาติไม่ใช่
 น้อยเหมือนกัน นอกจากเงินนี้แล้ว พระราชบัญญัติคดีเด็กกำพร้า

ผู้แทนราษฎรก็ได้ผ่านและรัฐบาลรับหลักการไปจนออกไปได้แล้ว อันนี้เพื่อ
 หวังประโยชน์ของประเทศชาติเท่านั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่ามันก็ใคร
 ขอร้องก็ขอรัฐบาลและท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าไม่มี
 เจตนาอย่างใดที่จะวิตรีถอนอำนาจของท่านเลย จึงขอยุ่กฎหมายฉบับนี้ถ้าได้
 ออกไปแล้ว ก็อาจจะทำให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไม่
 สามารถจะบรรจพวงพ้องของท่านเข้าไปบริหารตามท้องถื่นได้ ก็เป็นความ
 ความสำเร็จประการที่ท่านอาจจะทรงเห็นอำนาจของท่านได้ ยิ่งได้ ยิ่ง
 แลดูแต่สภาพจริงก็ขอยุ่ไป

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ข้าพเจ้าได้ฟังท่านผู้เสนออภิปราย
 ยกเหตุผลในเรื่องร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านพูดใน
 เหตุผลของท่านนั้นจนนคอเหตุผลตั้งข้อไปนี้ คือท่านบอกว่าผู้แทนราษฎร
 สัมครไม่ได้ เช่นขออภิปรายชื่อนาม คุณเขมชาติ ฯ แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้า
 อยุ่ทอดลงมาเป็นประเภทที่ ๒ ก โดยที่ออก ๖๘ จังหวัดหรือออก ๗๐ จังหวัดนั้น
 อาจจะนิยมคนเขมชาติ ฯ ก็ได้ ทนถ้าท่านกลับไปดูท่านที่รับรองขอยุ่แต่อยู่ใน
 เขตเทศบาลนั้น ถ้าสภาจังหวัดแบ่งออกเป็น ๔ เขต ผู้สมัครมาชก
 เทศบาลนั้นสมัครได้แต่เพียงเขตเดียว อีก ๓ เขตสมัครไม่ได้ แต่ราษฎรใน
 เขตเดียวที่เลือกเขา เขาไม่ใคร่เขาไม่ได้ ทนราษฎรอีก ๓ เขต ที่เขาไม่ได้สมัคร
 นั้น อาจจะนิยมเขาได้เช่นเดียวกับ เมื่อเขานิยมเขาได้แล้ว เมื่อเลือกเป็น
 ผู้สมัครประเภท ๒ ก็หมายความว่าเขาเป็นตัวแทนในเขตเทศบาลของทั้งหมดทั้ง
 ๔ เขต ไม่ใช่แค่เขตใดเขตหนึ่ง ประการที่ ๓. นทานยอมรับในข้ออย่างแน
 แน่ เพราะท่านกล่าวมาเอง เพราะฉะนั้นในการที่ท่านบอกอวราษฎร
 ในเขตเทศบาลไม่นิยมผู้สมัครไม่ได้นั้น จึงไม่เป็นการถูกต้อง อีกประการหนึ่ง
 ท่านบอกอวให้บัญญัติกฎหมายว่า ให้เลือกจากบุคคลซึ่งไม่ได้สมัครมีแต่
 ตั้งเป็นผู้สมัครในเขตเทศบาลท่านบอกอว เพราะเหตุว่าผู้สมัครมีแต่
 แต่งอนนั้น ราษฎรไม่นิยม ในเขตเทศบาลไม่นิยมขอท่านเขาอะไรมาจัด

ให้มีการปกครองระบอบโดยท้องถิ่น ซึ่งเมื่อก่อนอำนาจการปกครองตาม
 ฝ่ายการบริหารของเรา เรามีตั้งนกลาง ตั้งนามภาค แต่ตั้งนามภาคมี
 มณฑลจังหวัด มีอำเภอ มีตำบลโดยลำดับ มีการปกครองติดกันโดย
 ลำดับ ครั้นต่อมาภายหลังเมื่อเปลี่ยนแปลงการปกครองมาบัดนี้ เราให้มีการ
 ปกครองท้องถิ่นอีก เรียกว่ายกฐานะตำบลบางตำบลให้ฐานะเป็นเทศบาล
 ซึ่งให้เป็นเทศบาลตำบลบาง เทศบาลเมืองบาง เทศบาลนครบาง ตามสมควร
 แก่ฐานะแต่ในการจะยกฐานะทั้งนี้เรามีความมุ่งหมายอย่างไร ย่อมเป็นที่
 ทราบกันอยู่แต่ในการที่เรายกฐานะท้องถิ่นให้ปกครองตนเองนั้น ก็เพื่อที่จะ
 ให้อำนาจในการปกครองในการดำเนินงานเกี่ยวกับราชการปกครอง การประ
 ปรุงประเทศชาติบ้านเมืองให้ไปติดต่อกับราษฎรซึ่งเป็นเจ้าของ แต่ทำไมเราไม่ยก
 ทั้งหมด ทั้งนเรากำหนดการศึกษาและฐานะของตำบลที่จะพึงยกเพราะฉะนั้น
 ถ้าหากว่าท้องถิ่นใด ซึ่งเราพิจารณาเห็นสมควรประกอบกับการศึกษาของ
 ประชาชนพลเมืองในท้องถิ่นนั้นพอที่จะปกครองตนเอง พอที่จะดำเนินการ
 บริหารตนเองได้แต่เราถึงยก การจะยกกันก็มาซึ่งประสงค์อย่างที่เราพิจารณา
 คคือเพื่อที่จะให้ราษฎรปกครองตนเอง ทนเมื่อเรายกฐานะขึ้นแล้ว ด้วยเหตุผล
 ยันใดเราก็จะไปคุมอำนาจอันนั้นไว้ คนที่มาบริหารงาน มาประกอบเป็น
 องค์การในการบริหาร คงที่จะเป็นคนตราษฎรในท้องถิ่นนั้นเขาเต็มได้ ทน
 จะเต็มได้เขาอะไรเป็นเครื่องวัด เราเขาเลี้ยงประชาชน จึงมีการตั้งคณะ
 กันเรียกว่า "เด็กตง" นั้นแหละเป็นเครื่องวัดเลี้ยงประชาชนละ ท่านผู้แทน
 จังหวัดตราด ถ้าหากว่าท่านผู้ไปขอเลี้ยงประชาชนแต่ไม่ได้ คนนั้นแสดง
 ว่าราษฎรเขาไม่ต้องการ แสดงว่าเขาทำได้ทำไม ถ้าหากว่าบางท่านจะยกด้วย
 อย่างว่าในการสมัครผู้แทนสมัยหนึ่งได้เป็นที่ ๓ ที่ ๔ แสดงออกมาซึ่งได้ ยืนยัน
 ขนอยู่กับกาตเวลาที่มาบรรณของท่าน ในขณะที่ท่านเด็กตงไม่ได้ท่านต้องรับ
 บัฒนามีของท่านก่อนนี้ เขาใหม่ ไม่ต้องการ ไม่ต้องการขอให้ฝ่ายบริหาร
 ด้ง ไม่ต้องการมาจากเมืองนครนอก มันผิดหลักการมอบก เราไปขอ

การปกครองท้องถิ่นเดิมมาจากประชาชน ซึ่งเป็นแขนงหนึ่งของระบบ
 ประชาธิปไตยของเรามีคุณค่าเป็นจริง ๆ ที่จะต้องพึงเลี้ยงประชาชนเรา
 ไม่ต้องการจะเอามาทำไม รอให้เขาต้องการก่อนดี เราต้องเขาคงตรอกออก
 ตามปรารถนา จะบรวบเงินเข้ามามาทำไม หรือหากว่าในการที่ทำงานของเด็ก
 คนนั้นเข้ามา เช่นต้องการคน ๆ นั้นเห็นว่ามีคุณวุฒิ มีคุณสมบัติ จะบริหารกิจ
 การบ้านเมือง ราษฎรยังขอร้องการศึกษา ไม่สามารถที่จะเลือกคนใด คนที่
 ใดไม่ได้ ถ้าทำงานพออย่างนั้นท่านก็ควรราษฎรของพวกท่านเท่านั้น แต่ที่ท่าน
 จะมเทศาภิบาลในท้องถิ่นของท่านได้ทำไม ท่านยกยอเสีย ถ้าหากว่าราษฎรใน
 ท้องถิ่นนั้นไม่ได้รับการศึกษาเพียงพอหรือมีฐานะทางโรงเรียนการศึกษาเขาดี เมื่อ
 ท่านเร่งการศึกษาไม่ทัน ไม่สามารถที่จะยกท้องถิ่นให้เขาปกครองตนเองได้
 กอปรกับเงินที่จะยกมันขึ้นมาให้ใคร ๆ ถ้างั้น ๆ ให้ตามลูกคาบคอก
 อย่างนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะในการที่เพื่อนสมาชิกได้เสนอร่างพระราช
 บัญญัติฉบับนี้เข้ามา ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการสอดคล้องกับระบบประชาธิปไตย
 และระบบการปกครองท้องถิ่นเป็นอย่างดี ข้าพเจ้าจึงสนับสนุน แต่นอกจาก
 นั้นก็ได้คัดสรรของสมาชิกซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ เสด็จยังมีสิทธิที่จะดำรง
 ตำแหน่งต่อไปจนหมดอายุ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าการรับหลักการ

๑๑.๒๖ น.

ขณวิเทศกรรมการ (เพชรบุรี) : เท่าที่ท่านสมาชิกผู้แทน
 ได้กล่าวรายเมื่อก่อนนั้นจะเข้าใจประเด็นหรือหลักการที่ท่านผู้เสนอ ได้เสนอมา
 ผิดไปก็ได้ ท่านจึงได้ไปอภิปรายถึงเรื่องว่าประชาธิปไตยนั้นจะต้องเอาจาก
 ผู้ที่ประชาชนเขาเต็มใจได้สนับสนุน หลักการของผู้เสนอมีโดยเทว
 หมายความว่าสมาชิกประเภท ๒ ของเทศบาลนั้น ห้ามมิให้เลือกจากผู้ที่
 เคยสมัครประเภท ๑ แต่ไม่ได้ใน ท่านเอง หลักการมีเท่านั้น จึงอยู่
 ระบบประชาธิปไตยนั้นจำเป็นต้องพึ่งเสียงจากราษฎร ข้าพเจ้าไม่เถียง
 คราวนี้ข้าพเจ้าจะพูดถึงหลักการที่จะไม่เห็นด้วยกับหลักการของผู้เสนอ ทว่า

ไม่ให้เด็กธมาชิกประเภท ๒ คือไม่ให้แต่งตั้งธมาชิกประเภท ๒ จากผู้ที่
 ยังมีกรรมเด็กตงประเภท ๑ แต่ไม่ได้ ให้ท่านเข้าใจว่าถ้าเป็นเช่นนั้น
 แล้วบ้านเมืองจะเสียหายอย่างไร คำว่า ทวงเด็กตงจากผู้ที่ยังมีกรรม
 ธมาชิกประเภท ๑ แต่ไม่ได้นั้น ท่านอ้างเหตุการว่าราษฎรเขาไม่ยอม
 ฆ่าพระเจ้าจะขอชกตงอย่างไรท่านเห็นสักหน้อยหน่า ผู้ที่มีกรรมเด็ก
 ประเภท ๑ แต่ไม่ได้นั้น ราษฎรเขาก็เต็มใจให้เหมือนกันชกตงอย่างจาเรน
 จงหุดบรมมัยของท่านเขากำหนดให้ผู้มีแทนราษฎรได้คนเดียว ยังมีค
 ษายนน ได้คนเดียว แต่เมื่อผู้มีธมาชิกอยู่ ๒ คน คือคนเดี่ยว ๆ คนหนึ่ง
 และคนเดี่ยว ๆ อีกคนหนึ่ง อย่างนี้เป็นต้น คราวนั้นเมื่อเด็กไปเลือก
 ยังมีคนเดี่ยว ๆ นั้นได้มาเป็นตัวแทนราษฎรของจังหวัดบรมมัยเพียงคนเดียว
 ท่านจะกล่าวยืนยันหรือไม่ว่า คนบรมมัยนั้นไม่ยอมเลือกผู้คนเดียว ๆ ท่าน
 ยืนยันได้ไหม หรือท่านทางลับเห็นว่าการผู้คนเดียว ๆ ได้มาเป็นตัวแทนราษฎร
 จังหวัดบรมมัยเพราะเขาเอาคนเดียว ท่านจะยืนยันตนเองได้ไหมว่าราษฎร
 ไม่ยินยอมเลือกผู้ท่าน ท่านยืนยันไหมละ ท่านจะบอกว่าการไม่ได้ละ ราษฎร
 เขาก็เต็มใจให้เหมือนกัน แต่ไม่ได้คือผู้ไม่ได้เท่านั้นเอง แพ้ไป ๑๐ คะแนน
 อย่างนั้นแต่จะหาว่าราษฎรไม่เต็มใจอย่างนั้นหรือ พงมชชคามความดี
 ของคนเดียว ๆ อย่างตรง ๆ อย่างนอกราคคนเดี่ยว ๆ ได้มาคนเดียวเพราะเร
 เอาคนเดียว แต่คนเดียว ๆ ไม่ได้มาอย่างนี้ หมายถึงความว่าราษฎรบรมม
 ย์เต็มใจคนเดียว ๆ อย่างนั้นหรือ ใช่ไหม ท่านก็ไม่ว่าที่จะตอบอีก ท่านก็
 ตอบว่าเขาเต็มใจให้เหมือนกัน แต่แพ้เขาไป ๑๐ คะแนนเท่านั้นเอง อย่าง
 เป็นต้น เพราะฉะนั้นเหตุผลของท่านเป็นอันว่าใช่ไม่ได้ ทว่าคนที่ยังมีกรรม
 วิชาเด็กตงไม่ได้แต่ราษฎรเขาก็ไม่เต็มใจให้เหมือนกันอีกไป เหตุนี้มันก็ไป
 โดยแจ่มแจ้งเลย เพราะฉะนั้นเองผมจึงเห็นว่าการทวงเด็กธมาชิกประเภท ๒
 หรือแต่งตั้งธมาชิกประเภท ๒ จากผู้ที่ยังมีกรรมเด็กตงประเภท ๑ แต่ไม่ได้นั้น
 เป็นการสมควรด้วยเพราะเหตุว่า ๑. เราแต่งตั้งหัวใจแล้วว่าเขาเข้ามา เขาก็มี

เขามาที่จะช่วยบริหารงานของกัน เขาจึงแต่งตั้งออกแก่ประชาชน ประกาศ
 ที่ ๒. ราษฎรก็เต็มใจเขาอยู่ แต่หากว่าเขาเพียงเท่านั้นคน เท่านั้น เพราะ
 ฉะนั้นจะไดกันหมดเท่าที่ผู้สมัครทั้งหลายสมัครเข้ามาหน ข้อมเป็นไปไม่ได้
 เพราะฉะนั้นทางรัฐมนตรีจึงคัดเลือกเอาว่า เออ นี่เขาผู้สมัครเข้ามาเพื่อจะ
 บริหารของกันเหมือนกัน แต่หากว่าความเต็มใจของราษฎรนั้นลดหลั่นกัน
 ลงไป ท่านจะยืนยันได้ไหมว่าผู้ที่ทางรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นประเภท ๒ เมื่อเขา
 สมัครรับเลือกตั้งประเภท ๒ ไม่ได้นี่เขาได้คะแนนคนไหน ท่านก็ยืนยันไม่ได้
 เขาก็ได้คะแนนเหมือนกัน ราษฎรก็เต็มใจเหมือนกัน ยกตัวอย่างเช่นคุณ
 ต้อง ๆ และคุณเดี่ยว ๆ ผู้สมัครมาเขาเอาคนเดียวอย่างนั้น ถ้าท่านได้มาท่านก็
 ต้องยอมรับว่าราษฎรนิยมคุณต้อง ๆ เหมือนกัน หรือถ้าคุณต้อง ๆ ได้มา
 ท่านไม่ได้ ท่านก็ต้องยอมรับว่าราษฎรเต็มใจคุณเดี่ยว ๆ เหมือนกัน น
 อยงานเป็นต้น ก็ชกคดอย่างให้เห็นออกแจ่มแจ้งอย่างนั้นแล้ว เหตุผลของท่าน
 ก็เป็นอันตกไป

๑๑.๓๑ น.

นายเผด็จ จีราภรณ์ (พจิตร) : ร่างกฎหมายฉบับข้าพเจ้า
 ขอตั้งนับตั้งนั้น ได้ฟังคำคัดค้านของผู้เขยวคทไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนั้นหลายข้อหลายกระทงแล้ว แต่ข้ออภิปรายนั้นฟังกลมเคลือบไม่ชัด
 แจ่ม และไม่สามารถจะโน้มน้าวให้ข้าพเจ้าเข้าใจความที่ท่านอ้างได้ ประ
 เคนสำคัญที่พดกันไปเมื่อ กก็พดถึงความเต็มใจ ความจริงท่านผู้แทน
 เมื่อ กก็ออกจะขแรงขึ้นความจริงไป คือเขาชอบยกเว้นมาแต่ต่าง ไม่เอา
 หลกทอไปมากต่าง ซึ่งอาจจะทำให้ท่านสมัครผู้สมัครในสำนักงานเขาจะเข้า
 ใจใจดีใจใจไม่ได้ ความจริงหลกการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับ
 นี้ พดว่าไม่ควรแต่งตั้งสมาชิกแพรวเผือกตงประเภท ๒ มาเพราะราษฎร
 ไม่เต็มใจ เป็นเหตุผลที่ถูกต้อง และความหมายของผู้เสนอที่ร่างราษฎรไม่

เต็มได้ฉัน ไม่รู้หมายความว่าราษฎรไม่เต็มได้เคย ก็หมายความว่า
 เต็มได้น้อยกว่าคนของเขา คือแพะเขามานเอง ทนมันเบียดรัดแทนตนเอง
 เช่นผู้แทนเพชรบูรณ์ความจริงเขาไม่ได้เต็มได้เท่าเคย แต่พอพูดให้สั้น
 น้อย ข้าพเจ้าเต็มได้เท่านั้นที่สุด แปลความหมายแต่จกคชข้าพเจ้าไม่
 ได้เต็มได้เท่าเคย แต่จะพูดออกไปตรง ๆ อย่างหนักออกจะน่าเกลียด
 เพราะฉะนั้นพูดว่าข้าพเจ้าเต็มได้เท่านั้นที่สุด นชกคชของพระศรีมหาโพธิ์
 เคยจะว่าไม่ได้เต็มได้ ก็พยายามขแรงไปในทางที่ซื่อซื่อไป อย่างผู้แทน
 จังหวัดตราดก็พยายามขแรงว่าคราวนี้ไม่ได้ คราวหน้าอาจจะได้ แต่นชก
 เป็นภาคเดียวที่คนเลวได้ ๆ ได้พูดไปแต่จ และหาเหตุผลว่าที่แพะหนักอาจจะ
 เป็นเพราะเหตุอื่น เหตุนี้ คดตาย ๆ) นกเรียนชอบได้คกอยานนตะ พวกชอบ
 ได้คกนจะมาพูดจาอย่างไร นมหนักพยางค์ เช่นข้าพเจ้าได้คกคก ถ้าข้าพเจ้า
 จะขย่งคชเองข้าพเจ้าก็จกรรุมการออกไม่ตรงที่ข้าพเจ้าได้ คชคนที่ได้
 บังเอิญพูดไปออกตรงที่คชเขา ความจริงข้าพเจ้าก็ความรังเกียจว่าท่านชก ก็
 พอฟังได้ แต่เหม็น มันเบียดรัดมันไปยากเหลือเกิน มันรับน พยายาม
 ขแรงให้มันไปอย่างไรมันก็เป็นไปยาก เพราะฉะนั้นหลักการของกฎหมาย
 ฉบับนี้คนเบียดรัดจริงทายนนกันจนทุกประการเดออกตงนนเรากถอจก ด้รับ
 เขาใจความว่าราษฎรในท้องถิ่นนี้ไม่เต็มได้หรือเต็มได้ไม่พอ เรา
 พยายามเดออกเขาคนที่เขาเต็มได้มากที่สุดคนเป็น นเบียดรัดการคชคชในการ
 ที่อาจจะเต็มได้มากกว่าราษฎรเขาข้างไหน เต็มได้เพียงไรหรือไม่ ความ
 จริงกฎหมายฉบับนี้ข้าพเจ้าไม่ค่อยคิดใจอะไรมาก และไม่ได้ตั้งใจจะมพูด
 หรือคช ชอบปฏิบัติในเรื่องนี้ ในเรื่องทนายมาแดงนกระทรวงมหาดไทยจะเขา
 ใจอย่างไร หรือจะปฏิบัติอย่างไร ข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจแค้นแค้น แต่ตาม
 คช ๆ ไปปฏิบัติของทนายเขาจนแต่จ ปัญหาไม่เกิดขึ้น ผู้คนเรามี
 ประเภท ๑ ประเภท ๒ กระทรวงมหาดไทยจะแต่งตั้งใคร ประเภท ๑ ประเภท ๒
 ไปเสียก่อน ทั้งหมดใครได้เป็นบ้าง ไม่ได้เป็นบ้าง คนที่เขาไม่ได้เป็นประเภท ๒

ของหรือจะเรียกว่าไม่เป็นประชาธิปไตย แต่เพียงมีหนทางอย่างที่คุณเผด็จการ ก็
ตอบว่าได้แล้ว ถ้าท่านจะมีใจกว้างขวางพอ .....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณคล้าย ไบรด์ระดัง
น้อยรัฐบาลไม่ได้ยึดปกครองด้วยตนเอง

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : เคยง ๆ ตามกฎหมายท่าน
ประธานฟังก่อน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ครับ เช่นนี้มาก่อน
มัยนั้น ถ้ารัฐบาลยึดการปกครองโดยตนเอง ก็ไม่มีสภาอย่างนี้ เพราะ—
เสนอขอให้ระมัดระวังหน่อย

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ท่านประธานฟังไม่ทันจับ
คนมันกตจะกระทบกระเทือนรัฐบาล แทน ขยำให้มันมากอย่างนั้น
ท่านประธาน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ตั้งแต่บัดนี้
องประธาน ถ้าเห็นว่ามันออกนอกทางก็เตือนขอให้ระวัง

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ระดังอยู่แล้ว กตัญญูมากแล้ว
ของระดังนั้นขอให้เข้าใจอย่างนี้เถิดท่านประธาน ศัตรูพวกเจ้าอย่างนี้ ตาม
กฎหมายนั้นฝ่ายรัฐบาลมีอำนาจอยู่มาแต่แล้ว ๆ ก็ผมเห็นเห็นกฎหมายอัน
ของการระชาธิปไตยมาแต่ทาง สภาเถาทางข้างมาหนึ่งเดือนบ้าง ทาง
รัฐบาลก็ไม่มีใจกว้างขวางพอที่จะปล่อยให้ได้ ข้าพเจ้าว่าแม้ตามกฎหมาย
ระดังออกไป คิดขอออกไปแต่บังคับให้รัฐบาลนี้ทำราชการระดมมาโดย
ถือจากคนที่ระดมมาในกฎหมายตามที่ท่านผู้เสนอ ๆ มากไม่เป็นที่สงสัย
อะไรแก่บ้านแก่เมือง แต่เราคาดคานกันจนชาวพม่าเจ้าว่าเห็นจากเราถือ
ปฏิบัติกันมากกว่า ไม่ได้คิดถึงการทำให้มันมีสันติเหตุผลเพียงใดหรือ
ทำไม ข้าพเจ้าว่าระบอบประชาธิปไตยนั้นควรระมัดระวังของประชาชนซึ่ง
ทุก ๆ คนก็กลัวว่าน้อยเช่นนี้หรือมองรัฐบาลนี้ด้วย แต่เมื่อท่านผู้เสนอได้เสนอ

มาเช่นนี้ ทางการเลือกบุคคลเข้าบริหารงานเทศบาลนครจะเอาจากคนที่ไม่ได้
 ด้มหรือประชาชนเต็มได้ การที่จะวินิจฉัยว่าประชาชนจะเต็มได้คือผู้ใด
 หรือหาไมهنน ผู้ที่สมัครรับเลือกตั้งเขามากถอดาม ทราบดูไม่ได้หรือได้
 คะแนนน้อยกว่าเขา ในสภาเช่นเดียวกัน ถ้าท่านผู้สนับสนุนรัฐบาลคัดดา
 การทมิเสียงข้างมากจนได้ และไม่เป็นประชาธิปไตยแท้จริงก็หรือว่า
 ไม่ถอดาเป็นमतมหาชนก็ การที่เรายกมือในสภาโดยมีเสียงข้างมาก ซึ่ง
 ฝ่ายผู้สนับสนุนรัฐบาลไม่คิดบ้างหรือว่า มีกลายเป็นไม่ใช่ประชาธิปไตยเช่น
 เดียวกัน เมื่อท่านถอดาเช่นนั้นโดยท่านยกมือจะถอดาในสภาได้ แต่ท่านไม่
 ยอมรับถอดาในสภา ท่านกลับถอดาว่าในสภาเราเป็นรัฐบาลประชาธิปไตยโดย
 ด้มบรรณ แต่การที่เราเสนอกฎหมายเข้าไป เช่นท่านผู้แทนบรรมยเสนอ
 กฎหมายเข้าไป ท่านกลับว่าไม่ได้ ไม่สมเหตุผลตั้งที่ชาวเราถอดามาน
 ผู้แทนบรรมยของการประชาธิปไตยทางนคเดื่อ ตั้งท่านเขาไปหมดแต่
 เพราะฉะนั้นชาวเราถอดาถอดาจะถอดาให้ไปบ้าง โดยเหตุผลตั้งชาวเราถอดา
 มาน ถอดาถอดาจะคะแนนเพิ่มขึ้นบ้างสักคะแนนกยงค

๑๑.๕๐ น.

พลโทบัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กระทรวงมหาดไทย : ในเรื่องที่ท่านสมาชิกได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับ
 นชนมานน ความจริงในเรื่องเกี่ยวกับการแต่งตั้งสมาชิกประเภท ๒ ของ
 สภาเทศบาลนั้น ตามที่ท่านสมาชิกได้ถอดาถอดา การแต่งตั้งรัฐมนตรี
 การกระทรวงมหาดไทยไม่ได้เป็นไปในลักษณะที่ตามความพอใจนั้นหาเป็นเช่น
 นั้นไม่ สอดความจริงก่อนที่เราจะตั้งสมาชิกประเภท ๒ ก็ได้พิจารณาแล้วโดย
 ที่ได้พยายามคัดเลือกโดยผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอได้รวมกัน และยัง
 มีกรรมการอื่น ๆ ซึ่งทางจังหวัดได้แต่งตั้งขึ้น และถ้าให้ใหม่ภาค ภาค
 เป็นผู้พิจารณาพร้อมกับเจ้าหน้าที่หลายฝ่าย ที่จะพิจารณาว่าบุคคลนั้นจะเป็นคน
 ที่สมควรที่จะมาเป็นสมาชิกสภาเทศบาลประเภท ๒ หรือไม่ ในการที่เราจะ

พิจารณาอีก โดยที่หมอดกเถกนที่อาจมีมาชกน ที่เราพิจารณาจะตองเป็นผู้ ที่มี
 ความประพฤติ มีคุณธรรมดี เป็นผู้มีใจใฝ่ใจในเทศาบาด มี
 ความรักในกิจการของเทศาบาด ยากที่จะทำที่ของกันของคักให้มีความเจริญ
 ภาวหน้า เราพิจารณาแต่นอกจากนอยงได้พิจารณาถึงเรื่องอื่น ๆ อีกใน
 ึ่งทกกรในการที่จะได้ตงณน และนอกจากนในการพิจารณาด้วยความ
 เป็นจริงแล้ว เราได้พิจารณาด้วย ที่จะสมัครนก่อนที่จะมีการเลือกตั้งมาชก
 ภาเทศาบาดอยู่แต่จ แต่จว่าการที่เราพิจารณาที่อนนไม่ไรหมายความว่าเรา
 ะไปแต่งตั้งเขากอน ก็ยากที่จะให้สัทธกณน หรือแก่ประชาชนในการ
 ที่จะสมัครในทางประเภท ๓ ได้ด้วย ถ้าหากว่าเขาสามารถที่จะสมัครประ
 เภท ๓ ได้ด้วยกยอมเป็นารต กยอมเป็นเพียงที่แรงแรงขงชนของณน แต่
 ภาโดยเหตุผล ททางกระทรวงมหาดไทยก็ควรจะแต่งตั้งหรือแต่งตั้งน บางคน
 ไปได้สมัครเขาแข่งขันในสมัครประเภท ๓ บางคนก็ไม่เป็นคนที่ประชาชนได้
 ักทอถง หรือบางทบุคคลณนแม่ประชาชนจะรักโดยทอถงแต่กยังไม่ได้
 แต่งตั้งไม่ตายมีอะไรให้ประชาชนเขาเห็น ก็จึงเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ประ
 ษานยังไม่เกิดความเลื่อมใสไม่เลอกณนเข้ามาเป็นสมัครได้ และนอก
 ากนในบางแห่งบางจังหวัดหรือบางเทศาบาดเรามาควจากค ไม่ใช่อานที่มี
 ความปรตามพระราชบัญญัติเลือกตั้งจะมีเป็นจำนวนมากเพียงพอ เมื่อมีเพียง
 ำนอนน้อยเช่นนแต่จ กมควจากค ซึ่งเมื่อสมัครเขาไปแต่จเราคหวได้ยาก
 ักจะเข้ามาทดแทนกนนเหตธ คอชเหตธนเหตธจึงจำเป็นทตองตงบางทานทได้
 สมัครประเภท ๓ มาแต่จ แต่จว่าประชาชนไม่ให้คะแนนเพียงพอจึงไม่
 ดำรงจะไปประเภท ๓ ได้ แต่จถงกระนทตามทางรัฐบาลกยังแต่งตั้ง
 เขารนคอชความจำเป็น เพราะจว่าจำนวนจำกัดอย่างหนึ่ง และนอกจากนคน
 นเขาชงมคเนงามคความคอชอย่างอื่นทมีความสามารถแต่มีจิตใจฝักใฝ่ในทตง
 กนนทจะชอชทาคความเจริญให้แก่ชงกนจริง ๆ เราคเลอกเขาเข้ามา ซึ่ง

ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นสิ่งที่สำคัญในการที่จะประเภท ๑ เด็กไม่ได้แต่ก็จะเขา
มาเป็นสมาชิกประเภท ๒ ไม่ได้

นอกจากนั้นความจริงในการที่จะสมาชิกประเภท ๒ ที่ประชาชนไม่ได้
เด็กเขาประเภท ๑ แดงเขามา ความจริงเป็นเรื่องเด็กน้อยปลดปล่อยอย่าง
ที่สมาชิกบางท่านได้กล่าวมาแต่ ก็เป็นเรื่องเด็กน้อยจริง ๆ และท่านก็พูด
แต่ดูความเป็นเรื่องห่างห่างหรือชนห่างห่าง ซึ่งความจริงรัฐบาลก็ได้คิดขางมา
แล้ว ท่านก็ไม่จำเป็นต้องห่วงห่างห่างอะไรเหล่านั้น นอกจากนั้นท่านสมาชิก
ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติทางฝ่ายค้านได้กล่าวถึงว่าไม่ยอมให้ตั้งผู้ที่ไม่ได้
รับเด็กประเภท ๑ มาแต่จะเป็นการทำให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทยไม่สามารถที่จะเลือกพวกพ้องของตัวเองมาได้ ความจริงในการเลือกตั้ง
ข้าพเจ้าขอเรียนด้วยความจริงใจว่าไม่ใช่เป็นเรื่องเด็กพวกพ้อง แต่เราเลือก
ผู้ที่จะทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่น แต่ในสถานที่บางแห่งไม่เกิดความสับสนเรื่อง
นี้ได้โดยมีบางแห่งสมาชิกประเภท ๒ ซึ่งเขาออกไปบางอะไรเหล่านั้นเป็น
ของธรรมดา คนเราจะให้เกิดความพอใจด้วยกันทุกคนหรือทุกฝ่ายย่อมเป็นไปได้
ไม่ได้ บางคนที่เราเห็นเขามีความสามารถเพียงพอหรือทำ ความพอใจที่จะรวม
รวมสมาชิกให้เป็นปึกแผ่นแน่นหนาได้ ถ้าถึงคราวเขาแดงมันมีบางสิ่งบาง
อย่างที่ทำให้เกิดความไม่พอใจหรือว่าขัดเขาเองเกิดความไม่พอใจก็เอาออกไป
ตั้งในเรื่องที่เกิดเองนั้นข้าพเจ้าอยากจะรับรองได้ว่า ในสมัยการเลือกตั้ง
สมาชิกเทศบาลนั้นน้อยที่สุด ซึ่งผลกับสมัยก่อนซึ่งเรายังไม่ได้แก้ไข และ
เมื่อเราแก้ไขให้สมาชิกประเภท ๒ เขามาแล้ว ความอดทนต่าง ๆ ก็หมด
ไป และเวลานั้นเขาจะบริษั จะมีการเฉพาะบางเทศบาล แต่ว่าเด็กน้อย
เต็มที่จะเรียกว่าไม่มี โดยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าไม่ควรรีบหัดทำการของ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้.

(ประชาชนกล่าวผู้แทนราษฎรได้กลับมาขึ้นบนบัลลังก์ดำเนินการประชุมต่อไป)

๑๑.๕๕ น.

นายสอง มารังกุล (บรรณีย์) : ในวาระนี้เป็นวาระของฝ่ายค้าน
ได้เสนอพระราชบัญญัติ แต่ผมก็เป็นฝ่ายสนับสนุนพระราชบัญญัติ แต่ว่า
การที่ผมได้เซ็นรับรองเสนอร่างพระราชบัญญัติไปนั้น ก็ได้เห็นตามตาชั่ง
หนังสือของผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ครั้นในวาระผมก็ขอเบี่ยง
เบนกลาง ไม่สนับสนุนและไม่ค้านได้ใหม่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้หวั่นกลัวคน ไม่งั้นคนฟังเขา
เถอะ คุณยังไม่เข้าใจไหม คุณยังคิดสั้นใจไม่โตกฟังเขากลับเถิดแล้วค่อย
อภิปราย

นายสอง มารังกุล (บรรณีย์) : ขบให้ดูความเห็นบ้างไม่ได้หรือ
ถ้าอย่างนั้นผมขอสนับสนุน ของประธานโทษก็ขออย่างนี้ คือการที่ผมสนับสนุน
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็ทำตามตงหนังสือที่เขียน แต่ครั้นเมื่อมาฟังคำ
อภิปรายของผู้เสนอร่างจึงรู้สึกความไม่เป็นการพอใจเสียทีเดียว แต่ถึงถึงซึ่งไม่มี
โอกาสได้เข้ามาอภิปรายนั้นคงด้วย ๆ อย่างนั้นผู้ทักขวงเดียว เพราะฉะนั้นผม
จึงขอเสนอความเห็นอันหนึ่งไป ดังแต่แต่พระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ว่า
ก็แต่แต่ แต่โดยเฉพาะที่ทางนี้มาซึ่งผมก็เคยคิดแห่งจังหวัดเพชรบุรี โคกต่าง
ใหญ่ผมฟังเมื่อก่อนนั้นก็เป็นกรเปรียบเทียบ เพราะฉะนั้นเพื่อนการไม่ให้
เข้าใจผิดตามพระราชบัญญัติฉบับนั้น ผู้เสนอก็ มีเจตนาดีให้แก้รัฐบาลใน
การที่จะได้พิจารณาเพียงแต่จะบริหารประเทศชาติ ในส่วนท้องถิ่นได้รับผลดี
ด้วย แต่จากการทำงานนั้นย่อมมีทั้งผลดีและทั้งเสีย เพราะฉะนั้นเราอาจช่วย
ว่าถูกมากหรือผิดมาก อันนั้นเป็นสิ่งที่เราจะวินิจฉัยและอาจจะทำไปก็ได้เหมือน
กันไม่ว่าโอกาส แต่เมื่อมาพิจารณาเห็นกฎหมายฉบับนี้โดยที่ดูอย่าง
ในจังหวัดบุรีรัมย์ซึ่งเป็นจังหวัดของผมได้มีผู้มีอำนาจด้วย และเป็นผู้แทน
ราษฎรด้วยก็ด้วยนั้นแต่ก็ไม่ได้มีการไปตั้งตัว ในส่วนที่กล่าวถึงบ้างด้วย แต่
ครั้นผู้เสนอได้โดยที่พูดพอไปอย่างนั้นผมก็เห็นว่าขอจะไม่ได้จะรวมไว้สักว่า

ผูกไม้ไผ่ โขกาศได้มาฟังอภิปรายใช้ความคิดความเห็นด้วยนั้นไม่ได้มา แล้ว
 เราเป็นกรทบทมเขาข้างเคยจนเป็นการไม่ศิขรรมยด้วยเหตุนั้นแหละ ผม
 จึงได้ขอถือโอกาสนั้น คอยกตงต้นบัตันหรือคานเรื่อยมาที่ไม้ไผ่กอได้ จึงมี
 โอกาสในขณะนั้น จึงบรรยายความรู้สึกแท้จริงของเนื้อแท้ของกฎหมายฉบับ
 เหตุการณ์ดังนั้นก็ของขอประทานโทษเข้ามาซักทางฝ่ายความที่ได้อ่านพระ
 ราชบัญญัติฉบับนั้นด้วยเป็นอย่างมาก แต่ข้าพเจ้าขอออกความคิดเห็นด้วยความ
 บริสุทธิ์ใจ ถ้าหากว่าผู้เสนอกฎหมายฉบับนั้นใช่เป็นผู้แทนของจังหวัดบรรมย
 แล้ว ข้าพเจ้าต้นบัตันเดิมที่เคย แต่ในขณะนั้นเป็นการแสดงให้เห็นว่า
 การเสนอกฎหมายฉบับนั้นเพื่อแก้แค้นของคณะหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าเองรู้สึกเห็น
 ใจทั้งสองฝ่ายด้วย เหตุการณ์แหละจึงใคร่ขอเรียนความจริงต่อที่ประชุม
 ว่า ข้าพเจ้ามีความเห็นในด้านของผู้เสนอกฎหมายนั้นคงการจะใคร่รู้มรดก
 เติบโตในทางที่ถูกต้อง แต่จากความผิดพลาดกันขอมมบ้าง แต่ข้าพเจ้าขอให้
 ความเห็นว่า ผู้เสนอกฎหมายที่ไม่ควรจะใช้คำพูดบางอย่างพาดพิงไปถึงผู้ไม่
 โอกาสได้มาใช้ความคิด ณ ที่นี้ คอยในสถานที่แหละ ท่านผู้เป็นประธานที่
 เคารพ ผมได้ขอความเห็น คอยผู้สมัคร คอยคุณเดีว ๆ เองเป็นผู้สมัครใน
 สภาเทศบาล .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะไม่เหมาะเสียแต่ก็ ท่านเกิดจะ
 มาได้ระหว่างบุคคลเสียแต่ก็ ช่างเลย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านไม่ต้นบัตัน
 ก็ขอให้ออกไป คอยท่านยังไม่แนใจก็ฟังเขาอีกอน.

นายสอง มารังกุล (บุรีรัมย์) : คอยผมขอแก้ความผิดที่ตนหน่อย...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ช่างไปเขาเรื่องบุคคลมาแทนโดยท่าน
 มีอะไรก็อภิปรายไป คอยตรงไหนก็ไม่ว่า แต่คุณก็เซ็นรับของมาในพระราช
 บัญญัติแล้วจึงแสดงคุณมากมาย อย่างนี้ไม่ถูก ไปจากท่านชางนชกทกทว ถ้าคุณ
 ไม่ต้นบัตันก็ขอให้คุณพูด.

นายสอง มารังกุล (บุรีรัมย์) : ผมต้นบัตันครบ และทำตงจะเข้า

ทรง แต่ตามหลักการของสันนิษฐาน แต่การอภิปรายนั้นผมขอเรียนขอโทษ
 ถอด แต่ตามหลักการที่เสนอมานี้ โดยเจตนาของผู้เสนอนั้นก็อยากที่จะให้
 แนวทางของรัฐบาลได้ทำไปในทางที่ถูกต้อง โดยที่ถ้าไปแต่ถนัดนักเจตนาในทาง
 ผู้เสนอนั้นเห็นว่าไม่ถูก อันที่จริงผมจึงเห็นว่าในบางเทศบาตนั้นก็เกิดการ
 อดเจงกนชนไม่ใช่น้อย ซึ่งแทนที่จะได้รบกับความสะอาดก็ไม่มีความสะดวก
 เพราะมีการอย่างนี้ ทว่ารัฐบาลได้แต่งตั้งสมาชิกประเภท ๒ ไปในบางแห่ง
 ย่อมทำในทางที่เสียได้ เพราะราษฎรนั้นเขาไม่ทราบกฏในเขตนั้นแล้ว แต่
 ความเห็นของทางรัฐบาลอาจจะมองเห็นว่าผู้ที่ไม่ได้รบเลือกตั้งทางเทศบาต-
 ประเภท ๓ นั้นมันมีความดี ความดีที่มอบหมายชดทกน เพราะฉะนั้นผู้ได้ย
 หมายชดทกนนั้นในความคิดในด้านอาชีพเขาจึงจะสันนิษฐานแต่เขาให้เหตุผล
 คือไปว่า การที่บางแห่งมีความอดเจงกนชกน เพราะความเสียชางมากกนนั้นเป็น
 ของตัวฝ่ายหนึ่ง แต่เสียชางน้อยเป็นฝ่ายของผู้เป็นนายก แต่ที่เขาอยมา
 ได้นั้นเพราะมีเหตุการอันอะไรบางชางที่กฎหมายเดิมกั้นกั้นทำให้เขาอยู่ไป
 ได้ แต่ถกมีการลาออกก ๆ ครั้ง นักเพราะว่ากฎหมายของเทศบาตที่เข
 ไปแต่ถนัดไม่อยู่ในเกณฑ์ที่สมควรขอ ผู้เสนองจึงเสนอมานี้ในแง่ เพราะ
 ฉะนั้นตามหลักการของพระราชบัญญัติที่ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรสันนิษฐานแต่ขอ
 รมหลักการ.

๑๒.๐๕ น.

นายพัฒน์ นีวาซานนท์ (ชัยภูมิ) : ก่อนที่ผมจะอภิปรายขอ
 อยากรจะวินิจฉัยท่านสมาชิกทั้งหลายให้หนักถึงจิตใจของผมน่า ผมจะตั้งใจ
 อภิปรายด้วยความเที่ยงธรรม ไม่เข้าข้างโน้นชกชางน แต่เขาหลักการ
 ของกฎหมายนั้นมาว่า ผมได้ยนทางสมาชิกละผมเถรคดีหลายท่านยชชมา
 อภิปรายกเป็นทางแต่เสรีภาพ เป็นห้องระบอบประชาธิปไตย เป็นห้องกัน
 หนักหนักาคณะแ่งต้องแ่ง แต่จำยอมยกยาดอภิปรายให้เห็นว่าผู้สันนิษ
 หมายชดทกนนั้นคือผู้กล่าวให้ตงกับเสรีภาพของประชาชน เหตุไฉนจึงว่า

อย่างนี้ ก็เพราะเหตุว่ากฎหมายฉบับนี้ได้เขียนกฎหมายในวงแคบ เขียน
กฎหมายจำกัดเสรีภาพของบุคคลบางคน นี้ในหลักกฎหมาย นี้แหละหลัก
ประชาธิปไตย นาย ก. สมัครรับเลือกตั้งประเภทที่ ๑ ไม่ได้แต่เขาทำไมจะ
ต้องมาตกกฎหมายฉบับนี้ที่จำกัดเสรีภาพของเขาในการที่จะมาสมัครเป็นประเภท
๒ ผมไม่เห็นความไม่ได้หลักเสรีภาพเสียแล้ว กฎหมายอย่างนี้ ท่านจะเห็น
เวदानทานเห็นหรือยังว่ากฎหมายเขียนในวงแคบ และจำกัดเสรีภาพของบุคคล
นประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง ผมได้ยินท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านได้โจมตี
รัฐบาลไปถึงแจ้งว่าไม่ควรจะมีสมาชิกประเภท ๒ ไปห้องอำนาจ แต่ความ
จริงประเด็นในกฎหมายนี้ ไม่ได้กล่าวถึงสมาชิกประเภท ๒ กล่าวถึงการจะ
เลือกตั้งสมาชิกประเภทที่ ๒ ถ้าหากว่าคิดว่าเขาห้องอำนาจควรจะไปจากต่าง
กัน ในพระราชบัญญัติเทศบาลฉบับแรกนั้น แต่จุดนั้นทำให้ผมขงนึกท้ออยาก
จะมาอภิปรายกฎหมายทั้งสองฉบับนี้ ก็เคยมีหลักฐานมาจา ฉบับแรกก็เป็น
ต้นมากรมการเมือง ฉบับที่สองก็มาเทศบาล มันสอดคล้องกัน เมื่อครั้งพระ
เจ้าหลุยส์ ๑๖ เคยมีตัวอย่างอยู่เหมือนกัน ความขัดข้องของคอมมอนเวลท์กับ
พรรคการเมืองก็ตองแดงนั้นจะทำให้ความฉวยโอกาสเกิดขึ้น คนฝรั่งเศสในสมัย
เมื่อหลุยส์ ๑๖ เพราะฉะนั้นความสำคัญที่ท่านได้กล่าวถึงนั้น เรื่องการโจมตีอะไร
นี้ รัฐบาลจึงได้คำนึงถึงในข้อนี้ กระผมจึงไม่เห็นด้วยในพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ ในหลักการที่จำกัดเสรีภาพของประชาชน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเทียม ๆ จะอภิปรายใหม่ เพราะ
เป็นผู้เสนอเหมือนกัน ประเด็นจะมาบอกว่าไม่ได้อภิปราย จะอภิปรายก็เชิญ

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตลก) : คอทเส้นกฎหมายฉบับนี้เขา
เขียนกับจิตวิทยาทางการเมือง คือว่า เมื่อได้สมัครแล้วแต่ไม่ได้ ก็แสดงว่า
ขาดความนิยมอยู่ คือความนิยมในท้องถิ่นอาจจะมากบ้างน้อยบ้าง ก็ผู้
สมัครบางคนอาจจะไม่ได้รับคะแนนนิยมเลย แต่ว่าแบบผู้ซึ่งหาพรรคกับ

องฝ่ายปกครอง เช่นตั้งควกรงหนึ่งก็ได้คะแนนเพียง ๔-๕ คะแนน แต่เมื่อ
 ราษฎรไม่นิยม โดยเห็นความเสียหายเป็นอันมากอย่างนั้นแล้ว ทางฝ่าย
 ปกครองก็ยิ่งเดือดร้อนไปอีกเป็นประเภทที่ ๒ คือเป็นทง ๆ ราษฎรไม่ต้องการ
 ความเป็นตัวแทนทางฝ่ายปกครอง ก็ยิ่งเดือดร้อนไปเป็นตัวแทนอย่างหนักเป็นการ
 ความรู้สึกของราษฎรอย่าง น ความรู้สึกมออย่างนั้น จึงได้มีการเสนอ
 อภิพจนานุมชนมา เพื่อไม่ยากให้เป็นการผันความรู้สึกของประชาชนใน
 ชน แต่ความเป็นการเฉพาะหมู่เล็ก ๆ คือความเป็นการในเขตเทศบาลนั้น คือ
 ไม่ได้ก้าวตองเข้ามาถึงทางอันใหญ่คือสภาผู้แทนราษฎร แต่ความกเป็นการ
 ทางการเมืองได้และมีความนิยมระหว่งท้องถิ่นใหญ่ว่า ราษฎรจะมี
 ความรู้สึกอย่างไรบ้าง ข้าพเจ้าเองจึงเห็นว่าเมื่อก่อนนี้ไม่มีคความนิยมในการ
 ออกตง ราษฎรไม่นิยมแต่เราก็ไม่ควรที่จะแต่งคงชนไป เพราะว่าเป็นการ
 ความรู้สึกของประชาชนตามที่บางท่านอาจจะเข้าใจว่าเขาจะอาจได้คะแนน
 กหรืออะไรนั้น นั้นเป็นล้อนความรู้สึกว่าราษฎรก็มีหลายคนที่นิยมเขาอยู่
 แต่ทว่าในทางจิตวิทยาแล้ว เมื่อเขารู้สึกแล้ว เขาไม่ได้แล้ว ก็ควร
 พยายามที่จะออกพดใหม่ทราษฎรยังไม่ได้มีการอนจณชชนมาแทน น
 พเจ้าเองมีความรู้สึกมออย่างนั้น เพราะฉะนั้นจึงได้มีการเสนอขอกฎหมายอย่าง
 นั้นมา นอกจากนั้นก็ไม่อะไร

นายเพทชาย อมาตย์กุล (พระนคร) : ผมขอเสนอให้ยกเรื่อง
 เสนอพิจารณาต่อไป

มีสมาชิกถามรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้ยกเรื่องอันชนารักษา
 านผู้เสนอจะอย่างไร

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขออภัย ขอ
 ปรนได้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอสรุบบrief
 ดังต่อไปนี้ ข้าพเจ้าได้ฟังคำอธิบายของบรรดาสมาชิกและท่านรัฐมนตรี
 มาแล้ว ความจริงข้าพเจ้าก็ได้กล่าวแล้วว่า ข้าพเจ้าไม่มีเจตนาอะไรที่จะให้
 เป็นการกระทบกระเทือนต่อรัฐบาล โดยมุ่งประสงค์อยู่อย่างเดียวกที่จะ
 ให้กฎหมายฉบับนั้นออกไป ให้มีเสรีภาพในการปกครองระบอบประชาธิปไตย
 สมบูรณ์อย่างหนึ่ง ข้าพเจ้าได้อธิบายมามากแล้ว ใครจะขอเรียนแก่
 บรรดาท่านสมาชิกทั้งหลายว่า ความจริงข้าพเจ้าได้อธิบายแต่ให้เหตุผลใน
 ข้อเขียนได้ว่า การที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งบรรดา
 สมาชิกที่ได้เลือกแล้วไม่ได้ เขามาเป็นสมาชิกประเภทที่ ๒ นั้น เป็นการ
 กระทบกระเทือนและทำลายจิตใจของประชาชน ได้มีสมาชิกสองคนได้
 อธิบายและโต้แย้งว่า เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งบุคคล
 ที่ไม่ได้รับเลือกมาเป็นสมาชิกประเภทที่ ๒ นั้นมีความเสียหายอย่างไร ข้อนี้
 ท่านอาจจะไม่ฟังแต่ถึงสักข้างไปถึงเหตุผลข้างหน้า อันเป็นหลักการของ
 กฎหมายฉบับนี้ ท่านประชาชนที่เคารพและท่านสมาชิกผู้เกียรติ คำว่าการกระทบ
 กระเทือนจิตใจของประชาชนนั้นก็เป็นจิตวิทยา อย่างที่สมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดตากได้พูดเมื่อตะกอน ซึ่งเป็นหลักการใหญ่ของการปกครองระบอบ
 ประชาธิปไตย ดังที่พวกเราไม่ควรจะให้กระทบกระเทือนจิตใจของประชาชน
 นั้น เป็นหลักการปกครองที่ควรนำเอามาใช้ การกระทบกระเทือนประชาชน
 นั้นย่อมกระทบกระเทือนจิตใจ ความเป็นอยู่และความมั่นคงของประเทศชาติ
 และของรัฐบาลเป็นหลักใหญ่

นายสวิช พันธ์เศรษฐี สมาชิกประเภทที่ ๒ : เพื่อรักษา
 ระเบียบ ขอให้รักษาสอบบังคับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นทาน ตามข้อบังคับทำได้ตาม ๒
 ข้อจะว่าให้ฟัง ข้อ ๖๖ ถ้ามีเส้นขอขให้ลงมติก็ได้ ขอให้ฟังคำอธิบายอีก
 หรือขอให้ยกเรื่องอันนั้นปรึกษาที่ สมาชิกอันคณะรัฐมนตรีอาจดำเนินการ

ไม่มีการอภิปราย ต่มากรมศึกษาธิการได้ขอหนังสือขอหนังสือ ก่อน
มติ ผู้มีสิทธิอภิปรายก่อนมติที่ขอจะสรุปได้ เพราะฉะนั้นถ้าจะเอา
ขอไม่เอา จะเอาหรือไม่เอาพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นควรจะ
มาให้เขาได้อภิปรายด้วยเสีย คือขอให้มันส่งปรตงกันหมดแหละนะ ผม
ก็ทราบดีว่า มันส่งปรตงกันหมดแหละ ก็คิดว่าอย่าไปคิดเขานั่นเลย ฟังเขาบ้าง
ก็ดีกว่า และในข้อบังคับก็มีอยู่อย่างนี้แหละ จะอย่างไร

นายสวัช พันธเศรษฐ สมาชิกประเภทที่ ๒ : คือท่านผู้เป็น
ประธาน ทักท้วงเพื่อจะรักษาไว้ เพราะเข้าไปข้างหน้าจะออกมาอีก ขอ
อนุญาตอย่างนี้ ถ้าเป็นการเสนอให้เปิดอภิปรายหรือลงมติแล้ว ก็ขอรับที่จะ
สนับสนุนด้วยก็ขอรับ แต่ถ้าในกรณีนี้ แต่ในกรณีนี้เป็นการเสนอขอ
ยกเลิกเรื่องอันชนปรกษาต้องพิจารณาเสียก่อน ถ้าที่ประชุมเห็นด้วย ญัตติ
ก็มีอันรับ จะอภิปรายอย่างไรก็ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนั้นก็ได้ ขอให้งดเสียก่อน
นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าอยากจะ
ขอของความเห็นท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรที่จะให้อภิปรายคือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เปิดอภิปรายคือไปเสียก่อน
ถ้าผู้เสนอให้ยกเลิกเรื่องอันชนปรกษา แต่ถ้าท่านไม่เห็นด้วยต้องขอเปิด
อภิปรายคือไป ทำได้

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ขอประทานโทษ
ไม่ได้จะขอพูดกับบรรดาสมาชิกที่ตกขานมาเหมือนกัน ความจริงในสภาบรรณ
สภาควรจะสนใจปรตง เมื่อดานเอง ข้าพเจ้าได้รับแจ้งว่าท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงคมนาคมตกขานมาพูดยังพูดได้ ในข้อบังคับไม่มี ท่านควรจะให้ความสนใจ
ใจปรตงเป็นนัยๆบ้าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ พอ ขออย่าให้สดเองเลยท่าน

ข้าพเจ้าขอเถาะ

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ขอ ๆ ไม่ต้อง
ผูกใจเจ็บ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าท่านไม่เห็นด้วยขอให้เปิดอภิปราย
เสียก่อน จะได้หมดเรื่องกันไป ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าจะให้...

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าไม่ขอ
เปิดอภิปราย เมื่อสมัครใจไม่มีความสปรตอย่างนั้นนักขอใหม่หนักไปทาง
กตางสถาน ข้าพเจ้าไม่จำ

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ข้าพเจ้าขอเปิดอภิปราย
แต่ก็ขอให้เหตุผลว่าประเด็นยังมีประเด็นที่ยังไม่ได้อภิปรายในสภา อยู่ใน
ร่างพระราชบัญญัตินี้ ท่านประธานคงจะเห็นว่าในหลักการของเขา ๆ แก้ไข
พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ บางมาตรา ให้เหมาะสม ซึ่งความ
หมายนั้นคือแปลจากรวมกฎหมายทั้งหมด ที่ไหนเหมาะสม ที่ไหนไม่
เหมาะสมประการใด ที่ผมเสนอได้เสนอมานคือไม่เฉพาะแต่มาตราที่เขาแก้ไข
มา เพราะฉะนั้นสถานการณ์ยังไม่ได้อภิปรายไปถึงมาตราอื่น ซึ่งเป็นบทกฎหมาย
ซึ่งควรจะได้รับการแก้ไข อีกหลายมาตราแต่ก็การที่เราไม่ได้พิจารณาให้
รอบคอบเสียก่อนจะเสนอให้ผ่านไป ผลแห่งความยุ่งยากต่อไปข้างหน้า
จะเกิดขึ้นมาก เท่าที่เรามอบอำนาจให้รัฐมนตรีมหาดไทยแต่ก็แสดงความ
เลอะเทอะเหลวไหลเกิดขึ้นเป็นกายเป็นทอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาจะอย่าอภิปรายเถาะท่าน ขอให้
ข้ประเด็นเถาะ

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ท่านประเด็นที่มอยู่ตามร่าง
พระราชบัญญัตินี้หลายมาตราที่สมควรแก้ไข ยังไม่ได้แก้ไข คือยังไม่ได้
อภิปรายในสภา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเปิดอภิปรายต่อไปเพื่อเราจะได้พูด
กันหลายเรื่อง แต่ว่าเพื่อจะให้สมาชิกผู้มเกียรติกันได้รับทราบและสนใจ

ข้าพเจ้าขออภิปรายสั้นๆ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้อง ขยำเลย ๗

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ท่านประธานไม่ให้ ก็ไม่เอา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีใครรับของบ้าง

มีสมาชิกรับของ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าสมควร

ที่จะพิจารณาเรื่องนี้ คือว่าให้อภิปรายต่อไป หรือให้ยกเรื่องขึ้นจนปรึกษา

ท่านผู้ใดเห็นควรให้อภิปรายกันต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรให้ยกเรื่องขึ้นจน

ปรึกษา โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๔ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าพระราชบัญญัติเรื่องนกดขี่

ก่อนจะเด็กประชุมข้าพเจ้าจะขอเรียนที่ประชุมว่า ในคราวประชุมวัน

พฤหัสบดีหน้า ๑๐ วัน ตรงกับวันฉดของรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้น

พฤหัสบดีหน้า ไม่มีประชุม ขอเรียนให้ทราบ สโมสรแม่เจดามั่งฉดเด็ก

ประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๒๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ประชากรีย์		
วิจิตรสุรการ		
ฉันท บัญชิต	เด็ก จารุณี	ผู้ตรวจงาน
ทองพูน ทิมฉิม	โสมเฉตา ดิพตากร	„
ร.ท. ชูศักดิ์ นิตยสุทธ	ฉันทนา ขานบ่อม	„
สุจอม	ช. ศปตะจอกัน	„
มานิต อัครเสณ	อุดม พดอหังจางอย	„
ท. ไชยงยศ	สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ	„
สาธิต ชูวิภาค	เมฆน ชวยชุม	„
ครบจนแล้ว วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๒๒	จัน บณยรังคะ	„
	จางรงค์ ใจอ่อนหม่อม	„
	สรวิทร ดิพตากร	
	หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม	

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เจริญ ปัทมาโร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประจัน บัจจณี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร